

Věstník Klubu alpistů československých

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque

Hruboskalsko: Maják.

Foto: A. Altrichter.

**P r a h a
P r a g u e**

SOMMAIRE:

Aux montagnes (Poésie). Aux élèves et aux instructeurs. Assemblée générale du KACS. Pendant l'orage sur la Signalkuppe. Cardinal alpiniste. Notre ascensionnisme dans les Hts. Tatras. Rochers de diable près de Černolice. Souvenirs gais et tristes. Exercices d'ascension. Informations pour nos membres. Littérature tchécoslovaque. Littérature étrangère. Nouvelles de l'Étranger. Les Echos de partout.

Ročník
Année

III.

Květen - Červen
Mai - Juin

1936

Číslo
Nro **3.**

**KRÁSNÉ
LETNÍ
LÁTKY**

viněné - hedvábné jednobarevné i pestré Imprimé -
šatová plátna - prací látky a jiné modní novinky

B A R H O Ň

PRAHA-NÁRODNÍ TRŽDA

SMÍCHOV - Arbesovo nám.

ZÍŽKOV - Husova třída

Vyvolám

vaše snímky na základě dlouholeté
odborné zkušenosti.

Vykopíruji a zvětším

na papírech jaké snímky vyžadují.
Budete spokojeni.

VÁCLAV VÁŠA,

oprávněný fotograf, odborný obchod
fotografickými a projekčními přístroji.
Půjčovna skioptikonů a kinopřístrojů.

Praha II., Žitná ul. č. 3. ve II. patře.

Žádejte nápoje jen
v hygienických impregnovaných pohárcích

„SOLOKUP“

Vyrábí: „SOLO“ odd. impregn. nádobek
v Sušici na Šumavě.

Cest. kanc. **LIDO** (Lidová autodoprava),
tel. 41.351, 41.220.

Severní Jadran 15 dní Kč 950 - luxusním autokarem
přes Linz - Salzburg - Zell a/See - Grossglockner - Misurina - Cor-
tina d' Ampezzo - Venezia - Abbadia - Salsak - Postumia - Lublaň -
Bled - Vrtovské jezero - Mürzschlag - Semmering - Vídeň.

RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTÀ

Založ. 1838.

V TERSTU

Založ. 1838.

Akciový kapitál a ostatní záruční prostředky koncem roku 1935 přes 1.000.000.000 - lir.

Ředitelství pro ČSR. V Praze II, nároží Národní a Jungmannovy třídy.

Pojišťuje výhodně na život, proti škodám, vzniklým z požáru, krupobití, při dopravě zničením nebo
poškozením zboží neb jeho zcizením, proti škodám, vzniklým z krádeže vloupáním, proti rozbití skel,
proti škodám, vzniklým přerušením provozování závodu následkem požáru, proti škodám z úrazu a roz-
bití strojů a proti následkům povinného ručení. - Na požádání zašle zdarma ředitelství prospekty i po-
drobné výpočty. - Telefonní čísla: 30751, 24772, 31690, 31691, 39497 a 39498.

Ochranná známka

»Se-va«

A. Sedlmajer, Praha XVI,

Švandova čis. 10. Telefon čis. 475-75.

Doporučuje Klub alpistů československých

H O R Á M

Hory, o překrásné hory, kdy opět spatřím Vás,
kdy Vašich boků krásu, čel Vašich sněžný jas,
kdy stíny fialové, jež kvetou ve výši,
kdy lavin bouřné znění mé ucho uslyší,
kdy tajemnou svou mluvou mne potěšíte zas,
hory, o překrásné hory, kdy opět uzřím Vás?

Jdou zdlouha dnové šedí, v nich stesk a únava,
můj zrak vždy večer hledí tam, kde se dálava
s oblohou šedou pojí a rodí šedé nic
a touha mojí duše chtěla by vidět víc:
Hory, o překrásné hory, chtěl bych Vás vidět tam,
když po rovině bloudím podvečer sám a sám.

Kdy uzřím hvězdy zářné a nebe půlnoční,
když horských obrů štíty kolkolem k nebi ční?
Kdy půjdu stezkou, po níž jen kamzíci chodit zná,
kdy na vrcholech stane zas noha vítězná?
Hory, o překrásné hory, kdy přijde zase čas,
že budu zcela šťasten, až zase uzřím Vás?

Heslo o Pravdě v štítu, v životě faleš a klam,
slova o lásce na rtech a v srdci zloby plam,
vítězí někdy pravda, ale též často lež,
kam, světe, plný zrady, kam po svých cestách jdeš?
Hory, o překrásné hory, zaletět chtěl bych k Vám,
na Vašich štítech je Pravda, tam padá každý klam,
tam duše stoupá k nebi a Věčnost mluví k ní
a jakoby zpěv chorů andělských v nitru zní — —
Hory, o překrásné hory, kdy opět uzřím Vás
a nebeských sfér hudbu kdy budu slyšet zas?

Ludvík Lát.*

* Čestný člen K.A.Č.S.

Valná hromada Klubu alpistů Československých

konala se dne 27. března 1936 v Praze v kavárně »Louvre«.

Předseda řed. Pilát zahájil ve 20 hod. 10 min. schůzi za přítomnosti 54 členů a 4 hostů. Omluveni byli členové: Ing. Hanuš, Lát, Bobek, Vosátka, Hofrichter a odbočka v Brně. Vřelý pozdravný příspěvek zaslal Spolek tatranských horolezcův JAMES v Košicích.

Předseda uvítal hosty, zejména předsedu Svazu lyžařů RCS. Ing. A. Jaurise a místopředsedu JUDr. Mosera.

Přítomné členstvo povstalo a vyslechlo předsedovu vzpomínku na zesnulé členy Klubu: čestného člena Giovanni Bobby, dopisujícího člena Maurice Mathysense a aktivních členů Klubu: Nejeze, Jarosl. Kotašku a primáře doc. MUDr. Rejska.

Na návrh kam. Konečného nebyl čten protokol o loňské valné hromadě. Zapisovatelem protokolu byl zvolen kam. J. Honzů a verifikátory protokolu kam.: Bauše a Altrichter.

Na návrh kam. Ing. Sandý bylo upuštěno od čtení výroční zprávy Klubu proto, že byla uveřejněna ve »Věstníku«.

Revisor účtu Záloha prohlašuje, že byly účty Klubu prozkoumány a shledány správnými. K jeho návrhu bylo uděleno výboru Klubu absolutorium.

Předsednictví schůze se ujímá místopředseda vrch. rada Hevera, načež bylo přikročeno k volbám.

Aklamací byl zvolen jednomyslně opětně řed. R. Pilát, který se vrací k řízení schůze.

Aklamací, rovněž jednomyslně, byli zvoleni do výboru tyto funkcionáři:

I. místopředsedou vrch. rada Čeněk Hevera,

II. místopředsedou JUDr. Boh. Schütz z Brna.

Clenové výboru: Al. Altrichter (knihovník), Josef Bobek, Al. Fleischer (jednatel), Th. Frenzl, Ing. Gottmann, J. Honzů, Jos. Jaňour, Lev Konečný (pořadatel), kpt. Ing. Laibl, JUDr. Pořízek, J. Řihánek, Ing. Šanda, MUDr. Šikl, Lad. Škvor (pokladník), V. Myšák, J. Řezáč z Plzně. Další jedno místo ve výboru bylo rezervováno delegátu hradecké odbočky a jedno místo rezervováno pro případ potřeby.

Náhradníky byli zvoleni: Ant. Vosátka a JUDr. K. Kučera.

Revisory účtů: B. Štěrba a M. Záloha.

Clenské příspěvky na rok 1936 byly ponechány v rozsahu, jako byly v roce 1935. Pro dorost stanoven příspěvek Kč 10.— ročně a pro vojáky (akademici, kteří konají vojenskou službu) taktéž Kč 10.—. Vojáci mají nárok na bezplatné zaslání časopisu, dorostenečtí členové nikoliv.

Cestným členem Klubu byl jmenován Pierre Ch. Lory, místoředitel zeměpisné pracovní university v Grenoble a předseda iserské odbočky C. A. F.

Valná hromada vzala na vědomí, že byl výborem jmenován dopisujícím členem býv. místopředseda lyonské odbočky C. A. F. pan Albert Blanc.

Na návrh výboru byla našemu milovanému kapitánu J. Janebovi věnována valnou hromadou čestná plaketa, jako dík za poctivou práci, kterou vykonal pro náš Klub. Předseda, odevzdávaje kam. Janebovi plaketu, poděkoval mu vřelými slovy za jeho dosavadní činnost. Milý náš přítel a kamarád Janeba poděkoval za uznání, uváděje, že se vždy snažil konati jen svoji povinnost. Obracuje se pak k členům Klubu, žádal je, aby pěstovali nejen technickou stránku horolezectví, ale věnovali také pozornost ideové podstatě alpismu. Vyzval pak členstvo, aby hojně navštěvovalo velehory, kde jedině může alpista dosíci splnění všech svých tužeb.

Pak poděkoval předseda členstvu, pokud plnilo v uplynulém roce svoje povinnosti vůči Klubu, všem dárcům, zejména Ministerstvu obchodu, Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu školství a národní osvěty za materiální podporu Klubu poskytnutou, dále dennímu tisku, že uveřejňoval ochotně klubovní zprávy, a majitelům pozemků, na nichž jsou naše cvičebné skály, za dovolení, které nám umožňuje výcvik členů.

Konečně poděkoval předseda i cvičitelskému sboru Klubu, který nezištně a obětavě řídil cvičení členstva.

Ježto nebylo volných návrhů, doplnil předseda schůzi několika sděleními.

Vyzval členy, aby zaslali materiál pro fotografickou výstavu, kterou pořádá Mezinárodní alpická unie v Ženevě.

Výpravy do Himalají, kterou pořádá C. A. F., účastní se náš čestný člen Henri de Ségogne a dopis. člen Dr. Jean Arlaud.

Na konec přihlásil se ke slovu zástupce SLRCS., předseda Svazu Ing. Jauris. Po-

zdravil jménem SLRČS. val. hromadu, konstatuje, že je spolupráce KAČS. Svazu lyžařů tím vítanější, ježto jde o Klub, který má nejvyšší cíle turistické a sportovní a který vyvíjí i účinnou práci propagační za hranicemi.

Za mimořádně vřelý a upřímný projev poděkoval předseda řed. Pilát panu předsedovi Svazu lyžařů. Kdyby nebylo ani fakta, že vznikl náš Klub v rámci Svazu lyžařů, což Klub jaksí zavazuje, je styk se Svazem lyžařů tak upřímný, že budeme všichni šťastni, potrvá-li tento bratrský svazek i nadále.

Po valné hromadě, jež byla ukončena ve 20 h. 40 m., přednášel předseda Klubu řed. Pilát o Zillertálských Alpách. Při přednášce, která byla velmi zajímavá, byly promítány velmi zdařilé obrázky.

A.F

V BOUŘI NA SIGNALKUPPE

(Dokončení)

Není člověka, který by se před prostou, černou rakví nepoklonil, nepokropil ji svěcenou vodou a zbožně se nepokřížoval. Mnozí přinášejí věnce; muži se řadí vlevo, ženy vpravo. Hodinu trvá ta poslední úcta mrtvému, pak církevní obřad, synové odnášejí rakev do kostela a po mši na hřbitov. Za syny průvod mužů, teprve pak dcery zesnulého a ostatní Zermatanky. To už je takový zvyk...

Dr. Sýkora tehdy Aloise Gravena přirozeně zprostil ujednaného výstupu na Matterhorn. Leč ten znal povinnost vůdce i v takovýto den: rychle se převlékl — a vzhůru na Matterhorn! Mýlil by se však, kdo by chtěl pohnouti zermattského vůdce na turu ze soboty na neděli. Zermattští jsou zbožní: neúčastní se ranní nedělní mše — to přináší neštěstí. Nestalo se jen jednou, že proto musely být odloženy i lyžařské závody, anebo, že za závodníky musel přijít kněz a odsloužit jim mši nahoře v horách.

O Matterhornu začíná Gustav Julien. Je to jeho prvá hora, na kterou se dostal jako nosič v 18 letech, když zlomil odpor svých rodičů, kteří nechtěli svoliti, aby i jejich pátý syn byl horským vůdcem. Je to stará vůdcovská rodina populární nejen ve Wallisu, ale ve Švýcarsku vůbec. Gustav sám je lyžařský mistr Švýcarska na dlouhé vzdálenosti, jeho bratr Elias mistrem Švýcarska 1934. Gustav byl loňského roku dokonce u nás na Štrbském Plese, hájil tam barvy své vlasti na championátech FIS. — Na Matterhorn se dostal hned Zmuttskou hranou za těžkých povětrnostních podmínek v šestnácti hodinách. Líčí nebezpečné lezení po zledovatělých galeriích a vzpomíná na to rád. Od té doby tam byl mnohokrát a vrátil se vždy šťastně. Také Graven to zafukává:

»Ale bylo mi souzeno« — dává se opět do hovoru — »abych přišel na stopu jedné z mnohých matterhornských tragedií. V roce 1932 často hostila zermattská márnice nešťastné alpisty — osmnáct jich bylo, tuším. Neblahý rok, který si vyžádal i života vůdce Lochmattera.

Jednoho dne stoupáme tedy s jedním horolezcem na Matterhorn. Již na Belvedere mi hlásili, že tam mají již třetí den dva tlumoky, o kterých neví, čí jsou. Pustili se jejich majitelé do Itálie, vrátí se? Ve stěně jsem však brzo poznal, kolik uhodilo: souvislé krvavé stopy dávaly tušiti, co se stalo — hleděl jsem jen, aby jich nepostřehl můj klient a aby ho to nedeprimovalo. Teprve po návratu na chatu jsem rozhlásil, že se přihodilo neštěstí: dole na ledovci našli ze dvou smělých horolezců — jeden z nich byl Dr. Rolf ze Stuttgartu — raneček zkrvavených cárů...«

Venku se stále honí meluzina, blýská se, hromobití neustává. Zavoní černá káva a Graven uhodí na veselejší strunu:

»Víte, vlastně to ani k smíchu nebylo, když nás se Schierem překvapila na Obergabelhornu bouře. Ale jak si vzpomenu na Schierův úžas, když zjistil, že nám vstávají vlasy, ježí se vousy, světélkují uši a nosy, že praskáme jako leydenská láhev — tak se zasměji. Je to zajímavý úkaz: světlo je fialové, vzduch nabit elektřinou. Kdo to zažije po prvé, žasne a obejde ho hrůza, byť by to byl takový chlapík, jako je váš krajan Schier. To jsme uháněli dolů — sráz nesráz, propast, nepropast!«

Dlouho si povídáme o Walliských Alpách i o svých československých přátelích, jichž tolik do Zermattu přichází a k nimž má Graven tolik přátelských vztahů a pěkných vzpomínek. Také na sensála Šolce a jeho choť, o níž Alexander říká, že je z nejlepších horolezkyň, které poznal. Uznale pokyvuje hlavou při výčtu jejich výstupů v zimě i v létě — nechybí v nich ani Matterhorn, ani Zinalrothorn a náhle dává k lepšimu ještě jednu janebovskou:

»Ted už nevím, bylo-li to v roce 1931, či o rok později. Ale myslím, že spíše až 1932. To se přihnali jednoho dne Janeba, Pilnáček a Schier, a že budou filmovat. Dobře. Zkusili jsme to nejprve na Gornerském ledovci, ale tam nás chytla taková

průtrž mračen, že na nás nebylo nitky suché. Já na to do smrti nezapomenu, poněvadž jsem nesl ten prokletý filmový aparát: jak jsme utíkali, rozedřel jsem si celá záda. Nosil jsem na nich pak pár dní strupy. Řekl jsem tehdy Janebovi, že ten vynález nechci vícekrát vidět, na to že mne dostal jen jednou.

Když jsme vystupovali několik dní na to na Weisshorn, neměl jsem tušení, že aparát jde s námi — v Janebově tlumoku. Na vrcholu mne Schler s Pilnáčkem pěkně zabavili, a když jsem z nenadání uviděl, kterak si Janeba s tou klíčkou točí a jak se na mne ušklíbuje, byl bych ho nejraději shodil dolů. Ale pak se tam objevil vůdce Furrer — sestupovali jsme potom společně — co jsem měl dělat? Sbalil jsem mlčky milý aparát do svého tlumoku a tak jsem jej nesl po druhé...»

Jsmo rozjařeni — Talián dává na stůl znamenité víno — připijíme si, třeba okenní skla nepřestávala drnčet od nepřetržitých detonací. I Gravenův Rakušan přichází se svou troškou do československého mlýna. Vzpomíná si — je to velmi dobrý lyžař — že loňského roku přijela do Malnice československá výprava, jež tam uspořádala i své lyžařské kursy. Nejvýraznějším zjevem byl čiperný pomenší muž s plnovousem. Udivoval svými lyžařskými kouzly a byl středem zájmu nejen svých krajanů, ale kdekoho vůbec. A představte si, že z popisu toho sympatického a svérázného krajana, rozdávajícího tolik svého řízného humoru a hlaholivého smíchu, seznávám, že to nemohl

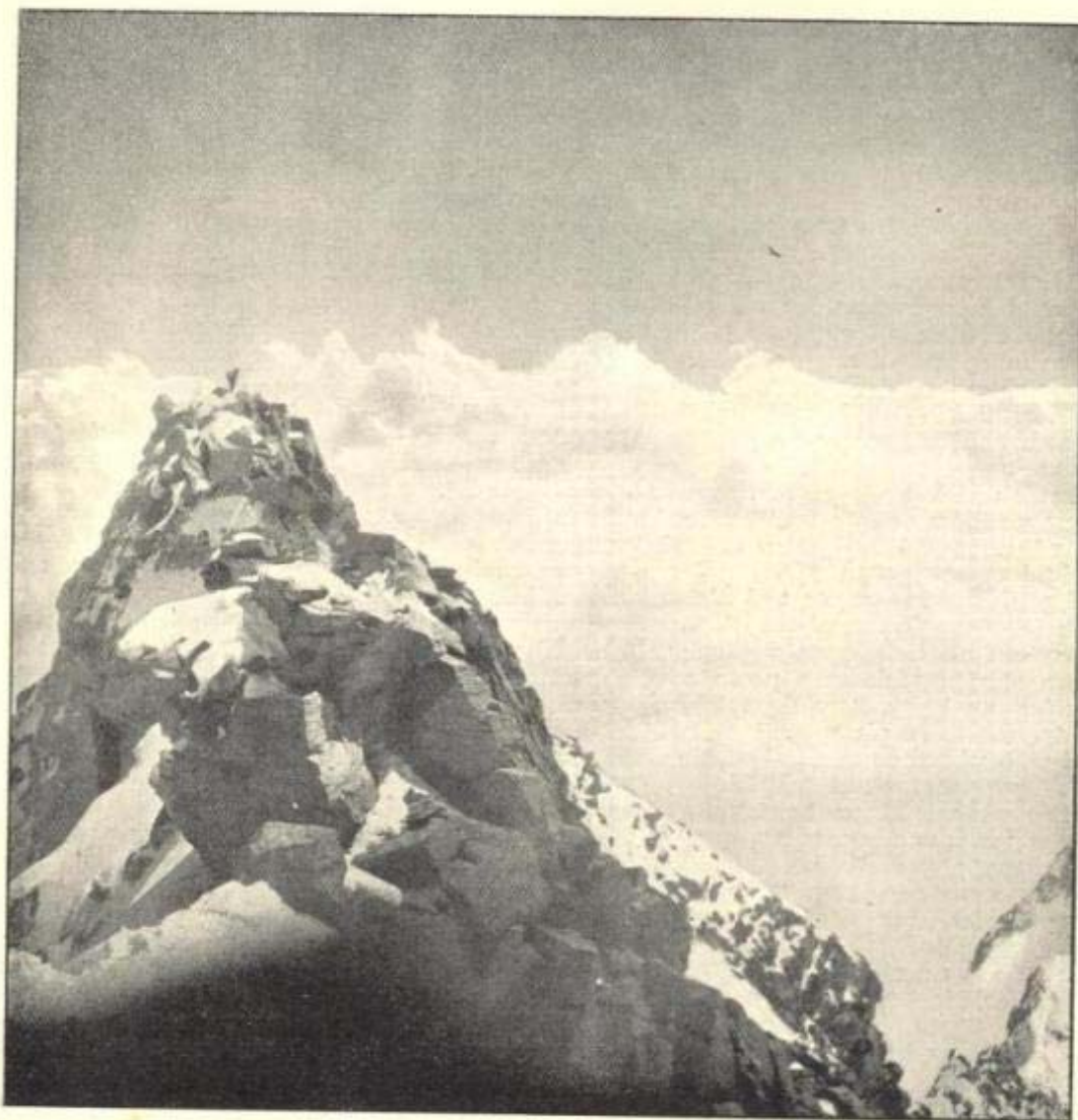

býti nikdo jiný, než náš význačný horolezec a milý kamarád — Kern. A nemýlil jsem se. — Lidé se domluví i ve výši půlpáta tisíce metrů...

Venku, zdá se, bouří konce nebude. Praskot kamen je v tom božím dopuštění jako líbezná hudba, dýchající teplo. Po zemi se nám sice plazí stále zima, ale na tu zapomínáme, jakmile se zakouří z polévky. A pak hajdy na kutě! Uléhám na palandě pod stěchou a nemám z toho věru radost. Myslím si, že to ta stěcha dlouho vydržet nemůže. Skfípá to v ní, praská. Ostatně i celá chata jakoby se chvěla. Hrom stihá hrom, víchřice burácí, řve a hučí. A když zahřmí, jakobys po střeše válel těžké sudy. Nespíme. Dívám se do tmy a na popel cigaret, kterak zažhne, kdykoli Graven s Rakušanem vtáhnou kouř. Vyvážneme z tohoto zdraví? Chciť nás patron horolezců, sv. Bernard Mentonský!

Pojednou se mi zdá, že vniká do chaty světlo: okenice povolila. Slézám dolů, otevírám jí a poněvadž před tím víchř serval s okna i všecken navátý sníh, jsme naráz oslněni a všichni na nohou. Nebe je otevřeno a blesky šlehají na všechny strany. Nad námi, pod námi, kolem nás. A byť by se při tom vlasy ježily, nádherné je to. Po prvé vidím, kterak hluboko pod námi — snad tisíc metrů, snad dva — praskají blesky, klíkají se, světelkují šedivě, fialově — je to jako veliká pyrotechnická slavnost. Není, proboha, tenhle pohádkový ohňostroj nad Itálií a celá ta bouře nad Monte Rosou — jen sen?

Ladislav Škvor.

Grenzgiöfel.

Foto: L. Škvor.

NAŠE TATRANSKÉ HOROLEZECTVÍ

Něco kritiky.

(Dokončení)

Myslí to jistě jen žertem, ježto svah Gerlachu k Batizovské dolině je zvláště jižně Batizovského žlebu složen jen ze sutí a skalek a jistě není místem pro nové výstupy. Páni přesto nechtěli o «premiéře» ani slyšet a trvali na sestupu. V této příhodě zrcadil se nevýhoda nového systému: Bývalí vůdcové selští znají jen obvyklé cesty, ty ovšem dokonale, noví vůdcové zase jen výstupy sportovní. Vůdcové selští měli by se ve svých volných dnech cvičiti na těžkých partiích, noví by měli svého volného času použiti k tomu, aby poznali chodecký terén tatranský. Pak budeme mít skutečně jednotný, výkonný sbor vůdcovský.

Příklad druhý: Jistá dáma, která před několika lety vykonala několik výstupů v průvodu amatérů, odjela vloni na zotavenou do Tater. Před odjezdem mně vypravovala, že bude trvale usazena ve Vyšných Hágách a požádala mne, abych jí doporučil nějakou hezkou turu, kterou by odtud s vůdcem mohla vykonat. Doporučil jsem jí t. zv. Batizovský hřeben, a to od Sedla pod Drákem přes Popradský štít L'adový na Kačí a Batizovský štít. Je to tura středně těžká, krajinnově překrásná, která mohla působiti turistice jistě opravdové potěšení, ježto byla v rámci jejich schopností. Z Vyšných Hágů telefonovala pro vůdce. Dostavil se opět jeden z nových vůdců, který vyslechl její přání a pak hned řekl, že je to tura příliš lehká, že by mohli udělati něco těžkého a velkého. Navrhl velmi těžkou jižní stěnu Batizovského. Má známá vyslovila pochybnost, zda jí bude možno provést tento výstup. Vůdce však prohlásil, že jí jistě jižní stěnou dostane a že přijde pro ni druhého dne ráno. Když přišel bylo pod mrakem, ne zcela špatné počasí, ale dosti nejisté, aby výstup jižní stěnou Batizovského s dámou, která nikdy nic podobného nedělala, se jevil velmi riskantním. Přečhod Batizovským hřebenem by bylo však beze všeho bývalo množno provést. Vůdce prohlásil, že jižní stěna Batizovského toho dne nepůjde, že přijde až se počasí zlepší. Nastalo období deštivých dnů, pak konec dovolené. Ona dáma propásla příležitost, aby cokoliv v Tatrách podnikla, a to jen proto, že jí byl navucován výstup příliš těžký, z kterého by nota bene nebyla bývala měla žádné potěšení, neboť baví na hory vystupovati, nikoliv býti na ně vytažena. A morálka: Vůdcové, bývalí amatéři, musí zapomenouti na svou sportovní minulost, odložit své vlastní tužby a vmyslit se do svých méně schopných turistů.

A nyní k výtce byrokratického vedení vůdcovské služby v Tatrách: Jeden pán z Brna, nadšený a velmi výkonný turista, ale nehorolezec, byl zvyklý rok co rok vykonati s jistým selským tatranským vůdcem několik výstupů. Těšil se již na těch několik dnů v boдрým venkovánem, jehož řečem rád naslouchal, vždy veselým a ke všem službám ochotným. Dříve si ho najímal tak, že ho buď potkal, jak čeká na turisty na některém nádraží tatranské električky nebo si ho dal povolati do svého hotelu. I vloni si pro svého vůdce dal zatelefonovali. Bylo mu však sděleno, že jeho vůdci byl přidělen jiný rayon než Štrbské pleso, kde onen pán bydlil a že proto vyšlou na Štrbské pleso jiného vůdce — jednoho z nových, amatérských — aby pána vedl. Mému známému nezáleželo na výstupech jako takových, nýbrž na obvyklých «reidech» se svým starým vůdcem a proto zdvojnásobit odmítl. Šel pak raději sám po značkových cestách na Rysy, Kriváň, Ostervu. Vykázati vůdci jistý rayon, ve kterém může býti sjednáván turisty, považují za velikou chybu, za nepochopení přece samozřejmě zásady, že vůdce je tu pro turistu, nikoliv turista pro vůdce. I já bych nejednal — kdybych v Tatrách chodil s vůdci — jinak než onen pán, nenechal bych si voktrojovati jiného vůdce než onoho, kterého jsem si přál. V Alpách chodím často s jistým mně milým mladým vůdcem z Kaprunu, a to kdekoliv se mně zlíbí, i mimo Vysoké Tauery. Proč zrovna v malých Tatrách tvořiti systém příslušnosti, monopolisovati jistá místa pro jisté vůdce, nahraditi soutěžení výkonností vůdců přidělením jistých vůdců do jistých míst. Maně člověku vyvstane srovnání vůdce s autodrožkáfem, vázaným na své stanoviště.

3. Tatranské chaty: Tu bych chtěl zvolati jako Virgilův Aeneas: «Infandum, regina, iubes iterare dolorem.» Je to prastará bolest tatranská, bolest, která patrně už zůstane. Chatní jsou hodní a ochotní, chaty jsou dobře vybaveny, jenom že jsou to hospody a ne horské chaty. Prapůvod všeho zla v tatranských chatách vidím ve dvou okolnostech: V příliš snadné jejich přístupnosti a v tom, že jsou spravovány nájemci, utlačovanými nesmírnou režii. Prvá okolnost přináší s sebou, že chaty jsou přes den navštěvovány hosty z tatranských lázní, jimž chata jest cílem, nikoliv východiskem výletu. Kdo si může dovoliti letní pobyt na Štrbském plese či ve Starém Smokovci,

má také dosti peněz, aby si zaplatil útratu na chatě. Provoz chatní se pak přizpůsobuje lémo nehorolezcům, ba skoro neturistům, kteří si přejí mít obsluhu hotelovou. Jediná kuchyně je zaměstnána vařením jídel pro tyto hosty. Mladým horolezcům, kteří se rekrutují z valné části z již chronicky málo majetného studentstva a kteří nesmějí vařit v noclehárně, nezbyvá, než aby buď leckdy v nepohodě vařili někde venku u plesa nebo zůstali bez teplého jídla. Chaty mívají jedinou hostinskou místnost, v níž mohou horolezci přes den prodlévat. V ní je však provoz hostinský, sotva se kdo usadí, přistoupí k němu sklepník a ptá se po pňáních. Mladým našim lidem musí být trapno odpovědět, že ničeho, zvláště když chata je plná a personál se shání, aby umístil hosty, kteří udělají cech. Něco takového jako jsou v Alpách zvláštní místnosti se sporáky pro t. zv. »Selbstversorger«, t. j. osoby, které si jídlo přinesly s sebou a chtějí si je jenom ohřát, a v níž se platí jen poplatek za otop, v Tatrách neznáme. Stejně neznáme instituci jednotných výživných jídel (luštěniny, dobře omaštěné brambory, rýže) ve velkých porcích a za mírnou cenu (kolem Kč 2.50), určenou pro horolezce, kteří neoplývají statky pozemskými a mají možnost koupiti si za několik haléřů jen teplou vodu a vyrobiti si vlastní čaj. To vše alpské chaty mají a proto si v nich nepřipadají nemajetní horolezci jako odstrkovaní pariové vedle nabubřelých lázeňských hostů, pro něž — jak se zdá — tatranské chaty nyní jsou určeny.

Chatné nestihá vina. Jsou to vesměs lidé, jichž si vážím a mezi nimiž mám přátele. Ale režie je nesmírná, pachtovná a daně nemilosrdně tlačí, chatný musí bojovat, aby se udržel nad vodou. Jaký div, že ve svých starostech vidí v dobře placeném lázeňském hostu přítele, v chudém horolezci při nejmenším přítel, osobu, která sice je spolu příčinou velké režie, nepřispívá však úměrně k jejímu krytí. Jaký div, že potom ceny v lehce přístupných tatranských chatách, na které se vesměs může po dobrých cestách s vozíkem nebo aspoň s mezkem, jsou o tolik vyšší než v chatách alpských, na které zásoby a mnohdy i dřevo jest třeba úmorně vynést na zádech nosičů, chatách ležících leckde uprostřed ledovců, tedy mimo vybudované stezky a mnoho hodin daleko od nejbližší osady.

Vidím jedinou možnost nápravy: Nechť turistické korporace, jímž chaty tatranské patří, je vezmou do své vlastní režie a ustanoví v nich správce s pevným platem, neodvislým od finančních výsledků chatního hospodářství. Pak bude chatnému jedno, jestli host si dá fixek nebo jestli jí z vlastního tlumoku a pak se také budou mladí naši horolezci v tatranských chatách cítit doma. Nevěřím ani, že turistické korporace prodělají, neboť kdo si dříve dal oběd, dá si jej pak také. A to zvláště kdyby ceny byly radikálně sníženy. Hospodářsky silná turistická organizace jako je KCST si to může dovolit, nikoliv však nájemce chaty, který musí stůj co stůj brzy vydělati, ježto jediný špatný měsíc může zhatit celý jeho rozpočet. I mnoho z nájemců, zvláště z malých chat, by si oddechlo, kdyby vešli do řad fixně placených.

V závěru svého článku opakuji, co jsem řekl v jeho úvodě. Slyšíme tolik o rozvoji našeho horolezectví, z něhož všichni máme upřímnou radost. Vytýkám některé nedostatky právě proto, aby tento rozvoj mohl jíti cestou nerušenější a zdravější.

J. Gellner

KARDINÁL ALPISTA*

(K 50. výročí jeho úmrtí.)

Nedaleko Krimmlu, na Plattenkogelu (2040 m) je pomník pražského arcibiskupa Bedřicha knížete ze Schwarzenberku. Je to prostý, dřevěný sloup, vysoký asi tři metry, zdobený křížem, pamětní deskou a na vrcholku biskupskou mitrou z kovu. Je to opravdový pomník, který budovala láska a vděčnost prostého lidu člověku, který miloval velebnou horskou přírodu a její prostý, srdečný lid.

Na horách jsme Bohu nejbližší! Tato pravda byla tím zřejmější v dobách, kdy se horstva halila v hluboký, posvátný klid, nikým nerušený, než zvěří a ptactvem a kdy jen zřídka zabloudil odvážný lovec do jejich výšin.

*) Podle článku JUDr. F. Blaschka v Tradici, časopise vydávaném svazem českých úředníků a zřizenců knížete ze Schwarzenberku v Čes. Budějovicích.

Vznešené, čisté zanícení pro hory roznítil v mladém theologovi, princ Bedřichovi, salcpurský profesor bohosloví Thurwieser. O svatodušních svátcích roku 1828 vystoupili oba na Sonntagshorn a později na Schönfeldspitz (2651 m) v Kamenném moři, v září r. 1834 na Birnhorn (2634 m) a na jiné vrcholky.

Mladý bohoslovec a pozdější kardinál a kníže arcibiskup získal si již v mladých letech zvučné jméno dobyvatele hor, na jejichž vrcholky vystoupil buď prvý z alpistů nebo k nimž objevil nové cesty.

Tyto výpravy nelze ovšem přirovnávat k dnešnímu horolezectví, jež je usnadněno moderními dopravními prostředky, sítí značkových cest, chatami, školenými vůdci, podrobnými mapami a rozsáhlou alpistickou literaturou. Tehdy nebylo cest ani map, nebylo chat a horalé nebyli prosti bázně před sráznými stěnami hor a ledovců. Tehdejší dobyvatelé hor byli více než turisty a horolezci — byli badatelé, kteří s nasazením života se stali průkopníky a ukazovateli cest geografům, botanikům, zoologům a jiným vědcům.

V červnu 1830 vystoupil mladý bohoslovec s majorem Bauerem na Hochkönig (2938 m), který byl o čtyři roky dříve po prvé dosažen prof. Thurwieserem. Odtud našel princ Bedřich dosud neznámý sestup do blühbašského údolí. Téhož roku vystoupil jako prvý na vrchol Hochkalteru (2607 m) v Berchtengadenských alpách. I jako arcibiskup solnohradský a kardinál provozoval kníže Schwarzenberg horolezecký sport a vysokohorskou turistiku. V září 1841 vystoupil s knězem Empacherem, svým sluhou Moserem a se čtyřmi nosiči na Wiesbachhorn (3570 m) a záhy na to jako druhý na Kitzsteinhorn (3024 m) a jako prvý na Hochtenn (3371 m).

Ze svého arcibiskupského sídla v Praze dojížděl kardinál v létě pravidelně do svých milovaných hor. Tehdy vystoupil mimo jiné i na Watzmann (2741 m). V roce 1875 překročil ve věku 64 let Bildstöckljoch (3138 m) a Gleierschjöchel (2736 m) ve Stubašských alpách.

Snahou kardinála Schwarzenberka bylo, aby co nejvíce lidí mohlo poznati velebnost a krásu velehor a aby přinesl proud turistů blahobyti do chudých alpských údolí. Podporoval proto stavby cest a chat a byl jedním z prvních členů Německého a rakouského alpského klubu (D. u. Oe. A. V.). Vídeňská sekce tohoto spolku nazvala chatu, postavenou v r. 1882 pod Wiesbachhornem ve výši 2388 m, chatou Schwarzenbergovou. Chata byla však v zimě r. 1887/88 smetena lavinou. Za devět let na to byla na téže místě vybudována známá Mainzerhütte, která se stala také obětí laviny. Byla proto později postavena na místě výhodnějším.

V Praze stýkal se kardinál se známým obchodníkem Stüdlem z Malostranského náměstí. Stüdl, nadšený a obětavý alpista, byl spoluzakladatelem Alpenvereínu, organizoval vysokohorské vůdcovství, stavěl chaty a cesty a kromě toho byl výkonným alpistou. Tento ušlechtilý nadšenec, plný energie a obětavosti, zalíbil se kardinálovi o 30 roků staršímu a získal při svých alpistických podnikcích morální i finanční podporu vysokého církevního hodnostáře. Za podpory kardinála Schwarzenberga vystavěl Stüdl chatu na Vanitzscharte pod Velikým Zvonem a daroval jí pak vůdci z Kalsu. Stüdl správně vystihl, že nestačí k povznesení turistického ruchu cesty a chaty, ale že je třeba povznést především úroveň alpských hostinců. Nejvíce nápravy vyžadovalo stravování.

S počátku psal Stüdl hostinským kuchyňské recepty a rozhodl se na konec posílati příští kuchařky — do Prahy, aby se tam naučily pořádně vařit. I v tom mu byl kardinál nápomocen, a tak přišla mladá Katynka Fankhauserová (Fankhauser Kathl) z Rosshagu v Zillertalu jako učeň do arcibiskupské kuchyně na Hradčanech, kde vládla hospodyně Emerentia, známá svou originalitou. Postupem byla pak vycvičena ještě jiná děvčata v různých pražských hotelových a hostinských podnicích a stala se pak doma příkladem. Za nedlouhou dobu byl pak Zillertal znám a oblíben pro svou dobrou českou kuchyni.

O umění měl kardinál neobyčejný zájem. Zejména si oblíbil alpské motivy. Na jeho příkaz maloval malíř Wachsmann v roce 1869 Stüdlovu chatu. S malíři Rubenem a Haushoferem udržoval kardinál proto přátelské styky, že volili pro svoje obrazy alpské a později i šumavské motivy a doporučoval jejich obrazy mezi svými známými.

Pomník na Plattenkogelu je toliko nepatrným výrazem vděčné lásky solnohradského lidu, který vzpomíná ještě dnes — padesát roků po smrti kardinála knížete arcibiskupa — šlechtného svého dobrodince a ušlechtilého milovníka boží horské přírody.

A. F.

SPOMIENKY VESELÉ I SMUTNÉ

Horolezec je veru divný tvor. Miluje všetko, čo je krásne. Hory sú však jeho najväčšou láskou. K ním lnie celým svojim bytím. Tolko razy sa lúči s nimi, aby sa zas k nim vrátil, len čo mu to dovoľí povinnosť, ktorou je zaviazaný svojmu úradu a ľudskej spoločnosti vôbec.

Prichádza do hôr s ťažkým pleciakom na chrbte, ktorý ho krčí k zemi, keď kráča hore dolinou a iba žblnkotanie horských riav a šumenie vetru mu udáva takt do ťažkopádneho kroku pod toľkým nákladom. Ťažké sú rekvizity horolezcove, bez ktorých sa však nemôže vydať do hôr.

Nesťažuje si. Ide mlkvo za svojim cieľom, do horskej chaty, ktorá je mu východiskom do skutočného horského raja. Vždy sa rád vracia ku svojim miláčkom, ktorí, ačkoľvek sú nemé, lákajú akousi divnou rečou svojích milých.

Každý horolezec sa rád vracia, aby ich nenechal osamotené.

Spomínam si na jednu z lanských túr, ktorú som robil v spoločnosti mne tak milých mladých Jamesákov. Bola to moja prvá vážnejšia túra, na ktorú som sa odvážil od tých čias, čo som posledný raz opustil svoje hory. Smutné bolo to moje posledné lúčenie. Odchádzal som akosi nie svoj, akoby som bol predvídal, že ma niečo zastihne, čo mi na čas zabráni prísť k svojim nemým priateľom, ktorí majú takú čudnú reč.

Horolezec je veru divný tvor. Prišli aj na mňa ťažké chvíľky skúšky, kde som musel zápasíť so smrťou. Mal som okrem hôr ešte inú lásku. Miloval som vždy všetko, čo človeka vynáša z obyčajného života. Miloval som hory aj vzduch. Miloval som nebotyčné končiare a nadpozemské výšky. Delil som lásku. Končiare, ktoré mi dopriali prežiť toľko krásnych chvíľok, boly shovievavejšie. Nežiarlily. Prísnejšou mierou však meraly lásku nadpozemské výšky, kde sa človek sverí stroju ľudskou rukou zhotovenému. Možno že zažiarlily, keď som sa obdivoval krásnemu svetu s hora, keď som išiel nechať svoje oči na okúzľujúcej kráse malebných končiarov Vysokých Tatier, ktoré vedia tak silne zapôsobiť na dušu ľudskú.

Nevedel som, že sa kuje proti mne zrada. Necítil som, že by si lietadlo, ktorému som sveril svoj život, vedelo tak nemilosrdne zahrať. To všetko mi neprišlo na um.

V horách je aspon provaz, na ktorý sa v najhoršom môže horolezec spoľahnúť. Vo vzduchu je však zejúca prázdnota.

Nadpozemské výšky zažiarlily. Lietadlo sa zakolísalo a potom sa šialenou rýchlosťou rúti k zemi. Neni času použiť padáku. Všetko márne. S Bohom krásne hory. Lúčim sa so všetkým, čo som mal rád. Pán Boh s nami. Nebolo viac času na myšlienky. Pád, polámané kosti, tupé bolesti, dovedné ruky lekárov, matkine slzy, nežná trpázlivosť ošetrovateliek, štyri mesiace na nemocničnej posteli, dlhé mesiace uzdravovania. To všetko si vyžiadala moja druhá láska a jej žiarlivosť.

Krásne je potom človeku, keď po toľkých skúškach sa znovu vráti k svojej prvej, vernejšej láske. Rád sa vráti medzi svojich priateľov na chatu, odkiaľ sa mu otvára nový svet.

Po roku zas v horách. Zas v krásnych Tatrách. Aký je tu ten svet len krásny. L'utujem tých, ktorí ešte nepoznali opravdové kúzlo hôr.

V spoločnosti plachých milých duší vydávam sa na svoju prvú túru. Nedôverujem si ešte celkom. Preci len taká katastrofa zanechá niečo na ľudskej duši. Neženiem sa po zemskej sláve, ale vďačím sl. A. B., ktorá mi dodala chuti a odvahy svojou trpčlivou shovievavosťou, že som znovu uzrel skutočný horský svet, že som pocítil rozkoše lezenia a kochal sa jedinečným pohľadom s horského hrebeňa.

Nepúšťal som sa do neznámeho. Zvolili sme si hrebeň malých vežičiek medzi Širokou a Žltou vežou. Sokolia a Priečna veža a Döryho štít bol naším cieľom s výhradou, keby sme sa dobre cítili, dostať sa na Žltú vežu severozápadným hrebeňom. Prekrásne hrebeňové lezenie. Poznám ten krásny kútik, ktorý mi kedysi poskytol toľko krásnych chvíľ.

Dlhá bola cesta po chodníku, neskoršie po mori balvanov, pokiaľ sme sa dostali do Priečného sedla. Bolo však krásne ráno. výstup bol primeraný a tak to pomaly šlo.

Pekným lezením nás privítala severozápadná stienka Sokolej veže. Skoro bez slova vystupujeme. Istím svoju priateľku a sám dobre cítim jej pomoc, keď mi pomáha za sebou. L'ahký traverz, úzky komínok, niekoľko stupňov a sme na prvom štíte.

Ostatní idú v trojici za nami. Nezdržujeme sa dlho. Len čo dochádzajú, dávame sa po východnom hrebeni do sedla medzi Sokolou a Priečnou vežou. Ani severozápadný hrebeň Priečnej veže sa nedá zahanbiť. Je iba ľahký, zato ale skýta pekné lezenie. Neni vždy snahou horolezca, aby prekonával najťažšie steny a štíty. Nelezie pre lezenie, ale tiež pre uspokopenie svojej duše.

Dokončujeme aj Döryho štít, ktorý je najľahší. So štítu pozorujeme niekoľkých turistov, ktorí prechádzajú z Malej Studenej doliny do Veľkej cez Žltú lávku. Čakáme pokiaľ dôjdu do bezpečia, aby náhodou shodený kameň niektorého nezasiahol. Majú sa veru sami pred čím vyháňať. Nejedna oblaček prachu vystupuje po kameni pohnutom nepozorným turistom.

Sedíme v Žltej lávke. Dosiaľ sme sa iba uviedli do lezenia. To pravé by malo ešte len prísť. Dlhú uvažujem či sa mám odvážiť. Krásna je Žltá veža a ešte krajší pre horolezca jej severozápadný hrebeň. Slniečko tak príjemne hreje. Obloha je bez oblačku. Láka to. Lezenie je ťažké, exponované a nádherné, ako to uvádza Komanrickí. Priatelia posmeľujú.

Sám však najlepšie viem, čo vyžaduje od horolezca severozápadný hrebeň Žltej veže. Nemám ešte síl nadostač. Nesmiem byť partii na obtiaž, ale nemám práva ju ani trhať.

Čo robíš?

Spomínam si na slová ktoréhosi nemeckého verša, ktorý hovorí, že sa sily nesmú preceňovať a hory podceňovať. Prichádza rozum na pomoc. Vyvážujem sa.

Nestačím. Prvýkrát sa vzdávam svojho úkolu. Prvýkrát nedokončujem svoj program.

Nevládzem.

Bez slova sa jeden z priateľov vyvážuje. Pochopil, že mi to skutočne neni možné. Zriekol sa krásnej túry, aby som neostal sám. Krásne je kamarátstvo z hôr. Viem že by som aj sám došiel do doliny, ale neprotirečím, lebo viem, že to, čo urobil priateľ, urobil z lásky ku kamarátovi a z lásky k horám.

Chvíľu ešte pozorujeme, ako sa nám ostatní strácajú na hrebeni Žltej veže.

Pomaly zostupujeme kuloárom k »Ohnisku« vo Veľkej Studenej doline. V lesku slnečných lúčov a vo vône kosodreviny odpočívame.

V duchu sľubujem svojmu oddanému priateľovi, že mu jeho starosť vynahradím. Veru vynahradím, len čo príde nové leto.

K večeru došli aj naši šťastnejší. Sme radi, že sme zas pospolu. V družnom hovore zostupujeme dolu dolinou a len žblnkotanie potôčiku a šumenie vetru nás doprevádza.

Som spokojný a vďačný tým, ktorí mi dopomohli zas k odvahe a ktorí ma znovu uviedli do ľonu krásnych hôr.

Tam je veru milo tráviť chvíľky zaslúženého odpočinku.

L'ady prelomené.

Po svojej prvej túre odvažujem sa na ďalšie a zas pomaly sa stávam jeden z tých, ktorí, ač skúšaní tvrdým osudom žitia, neodolávajú volaniu hôr, ktorí prichádzajú do vytúžených palácov a komnat našich velebných Tatier.

Jcžo Šimko

CVIČENCŮM A CVIČITELŮM

Věčné, velebné hory jsou mlčenlivé. Běda člověku a všemu tvorstvu, rozhoří-li se svojí burácející mluvou bouří a lavin.

Vstoupíme-li tudíž do tohoto nejvelebnějšího chrámu přírody, musíme i my se přizpůsobit a nerušit klid a mír horské přírody halekáním, pokřikováním a hulákáním.

Průpravou pro pobyt ve velehorách jsou nám cvičení v našich skalách. Získáváme tam nejen technickou zručnost, ale máme se tam naučit i všemu, čeho je nám nezbytně třeba ve velehorách, abychom do nich vstupili, jako vcházíme do chrámu — pokorně, skromně a nenápadně, s čistým srdcem a se zbystřelými smysly.

Nepůsobí tedy pěkně a není důstojnou přípravou pro vstup do věčné horské přírody, dohoduje-li se při cvičeních první lezec s lezcem dru-

hým — cvičitel s cvičencem — vzrušeně, nervosně a halasivě. Vždyť je klid, duševní i tělesná rovnováha a důvěra v sebe i vůdce, základem úspěšného výstupu.

Skutečnému horákovi stačí slovo, znamení, poznámka, aby se dohodl se svým druhem na laně.

Zvykněme si tedy všichni — ať cvičitelé, ať cvičenci — již ve cvičných skalách na tento důstojný a vyrovnaný styk dvou nebo tří druhů na laně.

Pro orientaci kamarádů uvádím několik příkladů:

LANO! značí: »Hod' mi lano. Navážu se.«

NAPNOUT! »Přitáhni lano. Je volné.«

POVOLIT! rázně zvoláno značí: »Povol mi kus lana. Chci je vložit nebo vyjmout z karabiny, uvolnit ze škvíry, kde se zachytilo, nebo přehodit a pod.« — Zvolna vysloveno značí: »Povolovat, zvolna povolovat,« zejména při lezení tahem lana (Seilzug).

STOJÍM! značí: »Mám dobré stanoviště. Jsem zajištěn. Nemusíš se obávat, že spadnu. Můžeš se připravit přijít ke mně a pod.«

DÁLE! značí: »Jsem připraven tě jistit. Můžeš pokračovat ve výstupu.« (Zvolání doprovodit krátkým zaškubáním lanem.)

POZOR! JDU! značí: »Lezu dále. Zkoncentruj všechny smysly na můj postup a pod.«

Podle fonetického zabarvení těchto pokynů vycítí pozorný lezec vždy situaci a zařídí se podle toho.

Tím bude docílena souhra »dvou tvorů, jedna vůle«, jež je zárukou úspěšného výstupu nebo sestupu a zmenšuje možnost nehod a neštěstí zaviněných nepřipraveností a překvapením.

Naučíme-li své členy této souhře, získáme si tím větší zásluhu, než když se budeme s nimi honit za pohybnou slávou ve slézání nějakých »osmiček«.

L. K.

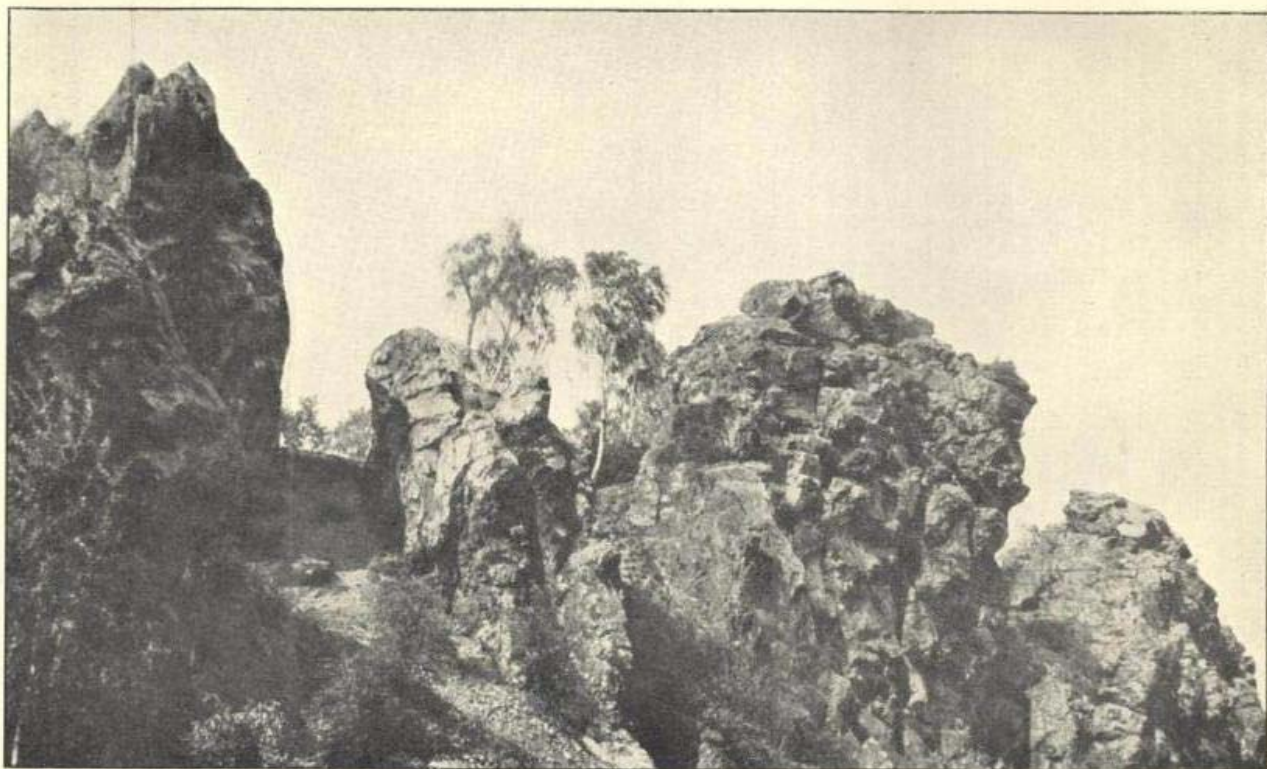
ČERTOVY SKÁLY U ČERNOLIC

Máme krásný cvičný terén v Prachově a na Hrubé Skále. Je to však pro mnohého z nás trochu daleko pro nedělní zájezd. V pražském okolí jsou Černolické skály, jak jim říkáme, nejideálnějším cvičným terénem a jsou pro nováčky jako stvořené. Máme tam: stěnu, komín, rys, traversu, škvíru, výstup: velmi lehký, lehký, těžší ba i nejtěžší. Černolice jsou velmi dobrou přípravou pro lezení proto, že mají pravý horský materiál a nikoliv pískovec. I pro naši kapsu jsou Černolice výhodné, neboť zpáteční lístek ze Smíchova do Všenor je za Kč 6.80.

Vývoj našeho Klubu je úzce spjat s Černolicemi. Navštěvovali je dávno před převratem průkopníci československého alpsmu, organisovaní v Českém odboru Slovinsko planinského družstva v Lublani: univ. prof. Dr. Chodounský, bratři Pečírkové, Dr. Koniček, Hofrichter a plzeňští »pionýři« Juránek a Lang. Po převratu v zimě, někteří členové Alpistického odboru Svazu lyžařů republiky československé. Systematicky a důkladně prozkoumali však stěny všech tří skalních skupin — jilovišťskou, střední a černolickou — naši starší kamarádi: Frenzl, Honzů, Janeba, Kotaška a jejich kamarádi ze Zimního sportu.

Nejvíce ožily však Černolické skály, když zajížděla na ně první oficiální generace našeho Klubu již v sobotu na noc, pod vedením našeho »starého pána« generála Pečírky. Našel se tehdy při nočních výstupech za svitu luny nadšenec, jež pojmenoval střední skálu — Monte Cristalem. Bylo to rouhání, ale omluvíš je, až i ty jednou ztrávíš krásný večer mezi námi v Černolických skalách. Jejich velehorský ráz připomíná nám skutečnou horskou přírodu, po níž stůně steskem každý, kdo ji poznal.

Na 30 různých variant je ve třech černolických stěnách. Naučíš se v nich všemu z lezecké techniky a poznáš tam i své kamarády »při práci«. Poznáváme se tam vzájemně a když se přiblíží den dovolené, vyběřeme si z kamarádů spolehlivého druha, s nímž pak odjedeme do

Cetlový skály u Černošic.

Fotomontáž J. Jaňour.

velebného chrámu velehor, abychom doplnili svoje »alpistické vzdělání« čtením v knize horské přírody, která se otvírá jen srdcím pokorným, naplněným opravdovou, oddanou láskou k horám. Tam se nám snad splní sen každého opravdového, upřímného horáka, že staneme — být i po úporném boji — po prvé na temeni horského vrcholku. Kdo nepoznal, neví a nikdy nepochopí, jaký je tohle okamžik.

Každým rokem vzrůstá počet variant, ovšem vesměs po důkladném skobování. Vy, kdož přijdete mezi nás, zdoláte je s našimi cvičiteli postupně všechny: »Generálku«, »Jižní rys«, »Černý důl«, »Hirschovu cestu«, »Kazatelnu« a jiné. Až pak »uděláš«, to jest lépe vyjádřeno probalancuješ i krásně skobovanou »Horského traversu«, vyžadující jemnou techniku, až se »utaháš« na »Němcově převisu« a až celou neděli propachtíš na »Zámečnické«, pak jsi ne-návratně upadl do osidel nejkrásnějšího ze všech výkonů lidské vůle a disciplíny. — Nezapomeň však nikdy, co napsal náš kamarád Pilnáček ve 2. čísle letošního Věstníku v článku »Slovo k cvičitelům«: *Alpismus není sport. Horolezectví, které je jeho hlavní technickou složkou, může se však snadno zvrhnouti, vidíme-li jen v něm konečný cíl.* Snaž se proto, aby byl z tebe dokonale technicky uycvičený alpista a nikoliv horolezec-sportovec.

Naši kamarádi cvičitelé: Altrichter, Konečný a Dr. Machek vypracovali pro letošní sezonu systematický cvičební plán. Chtějí vzbuditi v nováčkově cvičením a jeho postupem zájem o horolezectví a vychovati z něho skutečného horolezce, vybaveného sebekritikou i důvěrou v sebe tak, aby si klidně a bez zdráhání mohl říci: na tohle stačím, na toto však nikoliv. Dále chtějí cvičencům vštěpovati zásadu, že není vrcholným cílem horolezectví, aby byla překonána nějaká těžká partie ve cvičné skále, ale že je cílem horolezce horolezecká tura ve velehorách. Jen z takové, poctivě vykonané tury, pramení opravdová radost a vnitřní uspokojení.

Hned z nádraží se započne s tréninkem, t. j. pokud bude možno, pochodem cestou necestou. Vždyt jsou i nástupy v horách často dlouhé a únavné a organismus má se tímto tréninkem přizpůsobiti skutečnosti. Horolezecká cvičení ve skalách budou zahájena čtvrtodílkou tělocviku pro horolezce podle Prussikovy metody za vedení Dr. Machka. Pak budou horolezecká cvičení ve skále, prováděná podle individuality jednotlivců. Cvičení nesmí se přepínati a musí vzbuzovati v cvičenci pocit jistoty a sebedůvěry. V polední přestávce bude, po odpočinku, vykládána teorie všeho, co má horolezec znát a bude prakticky cvičeno čtení mapy, orientace v terénu podle mapy, používání Bezardovy busoly, praktické použití a význam Prussikových uzlů a jiných technických pomůcek, první pomoc při zranění, obvazování a transport zraněných, orientace podle horolezeckého průvodce a skizy. Cvičení bude ve formě rozprav a každý cvičební den bude vyčerpáno jen jedno téma.

V podvečer přijdou ovšem všelijaké ty žertíky a horolezecká latina.

Zveme vás všechny upřímně do Černolic — jak nové členy, tak i staré kamarády. Prosimé vás, abyste zanechali všechny předsudky doma a uvědomili si, že jdete mezi kamarády. Mstou k jejich srdcím bude lano, na němž budete společně připoutáni.

My vám naopak slibujeme, že vám dáme k dispozici všechny své vědomosti i svoji ochotu a že se vám budeme věnovati tak, jak nám káže svědomí cvičitele Klubu alpistů československých.

Je na vás, abyste přišli.

My tam budeme.

A. A. a L. K.

SPOLOK TATRANSKÝCH HOROLEZCOV JAMES

konal 20. marca 1936 v Žiline valné shromáždenie.

V roku bolo 6 výborových schôdzí. Došlo 213 listov. S odpovedmi na došlé listy a listami, ktoré vyšly z popudu výboru, odoslal tajomník 381 listov.

Pražskí členovia cvičili v Divoké Šárce, košickí poriadali v apríli, máji a júni horolezecký kurz pre začiatočníkov na Janošikovej bašte pri Košiciach.

Spolu s horolezeckým týždňom a podľa soznamov o vykonaných výstupoch, ktoré sú členovia každoročne povinní posielať, došlo ich však iba 32, bolo vykonaných 506 výstupov. Z toho podľa klasifikácie mimoriadne ťažkých 37, veľmi ťažkých 16, ťažkých 42, prostredne ťažkých 175, ľahkých 150; lyžiarských výletov a výstupov po značených cestách 45; výstupov v Alpách 41.

Počet členov ku dni 31. XII. 1935 bol 156.

Príjmy s minuloročnou hotovosťou činily úhrnom Kč 15.415'71, všetky výdavky Kč 8.797'30; hotovosť ku 31. XII. 1935 je Kč 6.618'41. Podľa účtu rozvážneho a účtu straty a zisku bol čistý výťažok Kč 477'50.

Pokladníkovi bola vyslovená vďaka za vzorné vedenie pokladnice spolku.

Voľby boli prevedené aklamáciou. Vedenie spolku ostalo skoro nezmenené. Predseda Fero Lipták, miestopredseda Mikuláš Mlynárčik, škpt. v. v. Karel Riegler, tajomník Jožo Šimko, pokladník Ladislav Stassel. Do výboru miesto dvoch členov, ktorí odišli, boli zvolení Āngela Bacsányiová a dr. Brüll.

Revizori účtov Melinda Bacsányiová a Edo Nemček.

Technický referent Robert Kubín.

Správca inventáru Richard Eggenberger.

Usnesené bolo:

Zimný horolezecký kurz sa bude konať od 9. do 13. apríla t. r. u Zeleného plesa. Program je už vypracovaný.

Horolezecký týždeň letný sa bude konať od 9. do 16. augusta t. r. Počas týždňa bude členská schôdza, na ktorej bude spomenuté 15. výročie založenia spolku.

Horolezecké cvičenie pre verejnosť budú poriadané v máji a júni v Košiciach a v Spiš. Novej Vsi.

»Krásy Slovenska« venujú nášmu jubileu zvláštne číslo, ktoré výjde v júli a bude vyplnené príspevkami našich členov. »Krásam Slovenska«, ako úradnému orgánu spolku, bude každoročne poskytovaná podpora vo výške 10% členských príspevkov.

Spolok zakúpi premietací a filmovací prístroj. Bude poriadaná výstava horskej fotografie. Na konci sezony bude prevedená štatistika výstupov horolezeckých v Tatrách. Budú roznesené na niektoré štítu krabice so spolkovým odznakom. Spolok bude aj naďalej spolupracovať s ostatnými horolezeckými organizáciami v záujme rozkvetu horolezectva v Tatrách a v záujme čl. horolezectva vôbec. Členský príspevok na rok 1937 stanovený Kč 15.—. Boly doporučené k odberu »Krásy Slovenska« a »Vestník Klubu alpistů čl., ktorý informuje o aktualitách horolezeckých. Horolezecký průvodce po Vysokých Tatrách doporučený k odberu.

J. Š.

III. zimný horolezecký kurz Spolku tatranských horolezeov JAMES od 9. do 13. apríla t. r.

Kurz navštívilo 22 účastníkov. Počasie však bolo nepriaznivé a preto vedúci týždňa nemohli dostať vytknutému programu. Ale aj napriek špatnému počasiu kurz sa vydaril a účastníci si odniesli nové skúsenosti a pekné spomienky.

Program vykonaného:

9. apríla: **Weberov štít sev. stenou Szczepeañského variantou:** F. Dobšík, J. Michálek, a Z. Vlk.
10. apríla: **Kozí štít južnou stenou od Červeného plesa, sostup sev.-vých. hrebeňom:** J. Ťazár, E. Háber a F. Krajňák.
Hrebeňom s Kozieho štítu na Jahňáci (výstup ako predošli): Āngela Bacsányiová, J. Šimko, J. Vojček a A. Farkaš.
Hlúpy v B. A.: škpt. K. Riegler, O. Gavorová a F. Schwarzová.
11. apríla: **Vyšná Medená lávka** (na Lomnický štít nedošli pre snehovú fujavicu): J. Brunclík, R. Kubín a ing. A. Herold.
Jastrabie sedlo: A. Bacsányiová, J. Šimko, J. Vojček, E. Háber, A. Farkaš a F. Krajňák.
Jahňáci štít zo sedla: J. Ťazár, L. Štassel a O. Gavorová.
Sedlo Kopa: E. Nemček, F. Reischel a F. Schwarzová.
12. apríla: Lyžiarské cvičenie pod Hlúpym: 19 účastníkov.
13. apríla: Lyžiarské cvičenie pri Zelenom plese.

J. Š.

PIERRE CH. LORY,

náš nový čestný člen, je dôstojníkom čestné legie, místoředitel zeměpisné pracovny univerzity v Grenoblu, licenciát věd fyzických a přírodních.

Narodil se v r. 1866 v Grenoblu a již od svých jinošských let provozoval horolezectví. Vykonal celkem 145 výstupů nad 3000 m a mnoho prvotin. Uvádíme z nich: Aiguille du Bouchet v Maurienne (v r. 1892), Pointe de la Selle v Oisans (v r. 1893), Pointe de la Lenta v Maurienne (v r. 1893), Roc Termier u Briançonu (v r. 1894), Col du Milieu des Grandes Rouses (v r. 1918) a vynikající výstupy v masivu Oisans, v Savojských Alpách, ve skupině Mont Blanc, v Pyrenejích, ve Švýcarsku, v Dolomitech a v Kanadě. Ještě v r. 1934 vystoupil na Breithorn. I na lyžích vykonal pozoruhodné výstupy, z nich zejména po prvé výstup na Monte Cinto na Korsice.

Od r. 1899 je funkcionářem iserské odbočky C. A. F. a od r. 1906 jest jejím předsedou. Organisoval více než 50 společných horských výprav a mnoho klubovních horských výletů a expedic. Jako geolog účastnil se výprav do alžírského Atlasu, na Kavkaz, na Krym, do Laponska a do Kanady. Jako místopředseda francouzské zeměpisné společnosti pracoval na francouzských mapách. Za světové války vstoupil dobrovolně do armády a sloužil u těžkého dělostřelectva u Verdunu a později u letectva ve Vogezách.

Pierre Lory, jemuž se dostalo hojných vyznamenání, je čestným členem Groupe Haut-Montagne a Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego.

V r. 1934 vedl a reprezentoval výpravu francouzského klubu C. A. F. do Československa a Polska. Ve Vysokých Tatrách, které znal již od mezinárodního kongresu v Zakopaném, vystoupil se svými přáteli na Kriváň.

Svým milým vystupováním a svojí láskou k horám zapsal se nám všem nezapomenutelně do srdcí a stal se naším upřímným přítelem.

Třetí díl Horolezeckého průvodce ve Vysokých Tatrách od Dr. F. V. Kroutila a a Dr. J. Gellnera vyšel nákladem vydavatelské spol. Orbis, Praha XII., Fochova. Po oblasti »Kriváň a sedlo pod Čubrinou«, popsané v I. díle průvodce, pojednává III. díl o úseku »Český štít—Poľský Hrebeň«.

Pečlivě a přehledně uspořádání materiálu usnadňuje neobyčejně používání průvodce, který je nezbytnou pomůckou každého horolezce ve Vys. Tatrách. Svědčí o svědomitosti autorů, že jsou ve III. díle některé dodatky k dílu I. a že je na konci průvodce seznam a popis jednotlivých úkrytů (ohnisek) v I. a III. oblasti, které se hodí pro úkryt za nepohody a případně i k přenocování (bivakování) ve spacím pytli.

Gratulujeme srdečně autorům k výsledku jejich poctivé a svědomité práce, za niž jsme jim neskonale vděční. Náš vděk nesmí být však jen platonický, ale účinný. Jest tudíž povinností členů, aby tuto práci uznali a průvodce si zakoupili. Krámská cena je Kč 35.—, pro členy K. A. ČS. Kč 30.—. Objednává se buď přímo u nakladatele nebo u pokladníka Lad. Škvora, Praha XIV., Svatoslavova 3.

HOROLEZECKÁ CVIČENÍ A ZÁJEZDY

Horolezecká cvičení v květnu:

- 1.—3. **Praha:** Černolice, Prachov, Přihrazy, Hruboskalsko.
Plzeň: Bořeň.
Brno: Pavlovské kopce II., III., IV.
6. **Praha:** Šárka.
10. **Praha:** Černolice, Prachov, Suché skály.
Plzeň: Ostrý.
Brno: Rudické skály.
13. **Praha:** Šárka.
17. **Praha:** Černolice, Prachov, Hruboskalsko.
Brno: Hřebenáč u Sloupu.
Plzeň: Velká skála na Radyni.
21. **Praha:** Šárka.
Brno: Býčí skála.
24. **Praha:** Černolice, Prachov.
Plzeň: Komínky a Hadí Korunka na Radyni.
Brno: Babí Lom II.

Horolezecká cvičení v červnu:

31. V.—1. VI. **Brno a Praha:** Prachovské skály.

K tomu dodává odbočka KAČS v Brně:

Chceme vybudovati tradici pravidelných přátelských setkání s kamarády jiných odborů na skalách.

Plzeň: Bořeň.

3. **Praha:** Šárka.
7. **Praha:** Černolice, Prachov, Hrubá skála.
Brno: Spálená hora.
Plzeň: Kamík u Švihova.
11. **Praha:** Černolice, Šárka.
Plzeň: Svatební stěna.
Brno: Pavlovské kopce.
14. **Praha:** Černolice, Prachov, Hruboskalsko, Šárka.
Brno: Ketkovické skály.
Plzeň: Vlčtýn.
17. **Praha:** Šárka.
21. **Praha:** Černolice, Prachov.
Plzeň: Velká skála.
Brno: Babí Lom I.
24. **Praha:** Šárka.
- 28.—29. **Praha:** Prachov, Suché skály, Hruboskalsko, Přihrazy.
Brno: Rosutec (Malá Fatra) nebo Vršatec (Bílé Karpaty) se strany, případně zájezd KAČS Praha a Hradec Králové na Pavlovské kopce.
Plzeň: Ostrý na Šumavě.

Zahájení sezony 1. máje na Pavlovských kopcích se již za několik let vžilo. Je nám srdečně vítán každý, kdo se chce účastnit, zvláště členové naší odbočky z jiných měst. Na svato dušní svátky se chceme pravidelně setkávat s pražskými a královéhradeckými kamarády, podle možnosti i plzeňskými: buď v Prachové nebo na Hrubé skále. A na oplátku je rádi uvítáme u nás na Pavlovských podle dohody buď na Petra a Pavla nebo ještě lépe na podzim, neboť červnové svátky je lépe využít ke společnému menšímu zájezdu na Slovensko. Náčelníci odboček, napište nám, prosíme!

Letní tábor Italského Klubu alpinistů (C. A. I.) v Dolomitech pořádá milánská odbočka C. A. I. v době od 26. července do 30. srpna t. r. Tábor bude v centru Dolomit ve výši 1980 metrů ve skupině Sasso lungo na Pascoli di Confin. Z tábora bude možno konat výstupy ve skupině Sassolungo, Sella, Sciliar, Odle, Catinnacio a Marmolada.

Poplatek 150.— lir za týdenní pobyt v táboře, v době zařízených 1—16 lůžkových stanech, za úplné zaopatření (snídaně, oběd, večeře), za dopravu zavazadel ze stanice S. Cristina Val Gardena a zpět. Pro účastníky, kteří mají právo účastnit se bezplatně dvou oficiálních společných výletů pod vedením vůdců, bude uspořádán horolezecký kurs za dozoru cvičitelů C. A. I.

Možno se přihlásit na jeden nebo více týdnů. Ubytování ve stanech o 1 lůžku je za příplatek 15.— lir za osobu a týden.

Přihlášky zašlete **nejpozději do 1. června t. r.** na adresu: J. Řihánek, Praha-Nusle II., ul. 1. listopadu č. 1120. Bližší informace na pátečních schůzkách v kavárně „Louvre“ nebo písemně u kam. Řihánka.

Zájezd na Kavkaz (ve skupině horolezecké i turistické) hodlá vést o prázdninách r. 1937 v rámci obvyklých prázdninových zájezdů náč. cvič. sboru KAČS v Brně. Trvání zájezdu 4 týdny. Náklad asi Kč 3.000.—. Pro vzájemné poznání, přípravu a secvícení lezců přihlášky do 1. července 1936. Informace: Ing. C. L. Prokeš, Brno, Pekárenská 10. Telefon 12.416.

Z P R Á V Y K L U B O V N Í

President republiky Dr. Eduard Beneš zaslal poděkování na přepis který mu Klub zaslal, když nastoupil úřad presidenta republiky. Přepis pana presidenta republiky byl uložen v klubovním archivu.

Náčelník cvič. sboru K. A. CS. Josef Janeba, dokončiv čtyřletí své funkce, požádal o absolutorium. Po celou dobu své činnosti snažil se vždy náš milý náčelník Janeba, aby vzbudil v cvičitelském sboru ducha kamarádské solidarity a aby vypěstoval ve cvičencích nejen technickou schopnost alpisty, ale i kladné mravní hodnoty této disciplíny. Jsme svému milému příteli a kamarádu Janebovi za jeho poctivou, oddanou a nezištnou práci upřímně vděční.

Současně s náčelníkem Janebou poděkoval se z funkce místonáčelníka náš kamarád J. Řihánek proto, že absorbuje všechny jeho volný čas práce ve Svazu lyžařů RCS. Děkujeme i kamarádu Řihánkovi za vše co vykonal pro výcvik našeho členstva.

Jednomyslným usnesením cvičitelského sboru byl zvolen náčelníkem Ing. Ferdinand Gottmann a místonáčelníkem Miroslav Jedlička.

Oba naši milí kamarádi, jimž byly svěřeny tyto důležité funkce, jsou opravdovými muži a gentlemany a jsme přesvědčeni, že bude mít jejich činnost bezprostřední vliv nejen na ducha našeho cvičitelského sboru, ale i na členstvo a že prospějí tak prestiži našeho Klubu před veřejností.

Mezinárodní výstava horských fotografií bude uspořádána letos v Ženevě od 22. srpna do 2. září. Zadáme členy, aby nám zaslali vhodné fotografie pro tuto výstavu nejpozději do 1. července t. r. Formát 18×24 cm minimum a 44×44 cm maximum.

Propagace Československa našim Klubem. Přednášku o českoslov. horách a horolezecké škole uspořádal největší katalonský klub Centre Excursionista de Catalunya v Barceloně. Přednášel náš čestný člen pan Guiller Albynyana, použív diapositivů, věnovaných ministerstvem zahraničních věcí a našim Klubem. Přednáška se bude opakovat ještě v jiných alpistických klubech s námi spřátelených v Barceloně a v Madridu.

Tkané odznaky K. A. CS budou co nejdříve továrnou dodány. Doporučujeme členům, aby si tyto odznaky opatřili a používali jich při cvičeních ve

skalách proto, aby bylo vždy zřejmá patrná, kdo z cvičících je organizován v našem Klubu. Odznaky, které budou levné, objednejte u pokladníka Lad. Škvora, Praha XIV., Svatoslavova 3.

Dolomity v zimě byl námět zajímavý, hojně navštívené přednášky, kterou proslavil náš milý člen řed. Stibral. Obrázky, které byly při přednášce promítány, byly velmi pěkné.

Úmrtí.

Arch. Jaroslav Linhart, čestný člen našeho Klubu, opustil nás navždy dne 15. dubna t. r. ve věku 61 let.

Byl opravdovým alpistou a vybaven všemi krásnými vlastnostmi horolezce. Byl nejlepším alpistou naší vídeňské kolonie, kde žil až do převratu. Často se vyskytlo jeho jméno mezi zachránci při horolezeckých neštěstích. Sebe větší námaha ho neodradila, aby splnil základní článek našeho čestného kodexu: pomoci bližnímu.

Kromě hor vídeňského okolí navštěvoval Dolomity, Oetzálské a Štubajské Alpy, skupinu Ortlerskou, Dachsteinskou, Vysoké a Nízké Taury, Tyrolské Alpy a pod. Věrnými jeho společníky byli: Dr. Kantor, řed. J. Kepler, řed. Ponec, arch. Vávra a jiní.

Po převratě odešel do Bratislavě, odkud podnikal také zájezdy do Wallisských a Dauphinských Alp. Ačkoliv se nemohl v několika posledních letech pro srdeční chorobu aktivně věnovat alpistice, zůstal věren své dávné lásce a podporoval snahy našeho Klubu morálně i materiálně.

Svíce života našeho milého, zasloužilého a přece tak skromného čestného člena tiše dohořela. Nezapomeňme, že všichni ti průkopníci našeho ušlechtilého sportu, kteří se sklánějí se zhaslými zraky nad poslední stránkou svého života, jsou náš předvoj. Když odejdou oni, jsme na řadě my. A zdá se mi vždy, jako by nám odcházející říkali: »Pospěšte si, máte ještě mnoho povinností!«

A. F.

Pohřbu přimáhe doc. MUDr. Josefa Rejska účastnila se delegace našeho Klubu, pokladník a jednatel, protože byl předseda churav. Jednatel rozloučil se za Klub s milým naším kamarádem takto:

»Vážený a milý příteli, po práci, věnované trpělivému člověku, chodil jste mezi nás se osvěžit. Byl jste s našimi kamarády v Julských Alpách a v Alpách Walisských na čtyřtisícovkách Fletschhornu a Weissmiesu.

Matrikově jste byl zakládajícím členem K. A. ČS., fakticky však jste byl vzor horolezce, nejen výkony ale i povahou. Srdce naplněné láskou a úctou k horské přírodě, statečný, rozvážlivě odvážný, skromný, nenáročný, nenápadný a ryzí, dobrý kamarád.

Příteli Dr. Rejsku, budeme vás postrádati.

Věrný, dobrý kamaráde, nezapomeneme na vás.

A. F.

Osobní.

Josef Janeba, náčelník cvič. sboru a milý náš kamarád, uzavřel sňatek s naší členkou paní Miladou, roz. Svimerskou. *Manželům Janebovým ze srdce přejeme, aby jim vykvetl vzácný květ lidského štěstí.*

Frant. Zamastil, svědomitý a obětavý člen našeho cvičitelského sboru, který je služebně přikázán státnímu celnímu úřadu v Libavě pp. Königshau, byl jmenován celním tajemníkem. Gratulujeme srdečně svému milému kamarádovi a druhu ve skále.

Slečna JUDr. Anna Lisová, milá členka našeho Klubu, dosáhla poctivou prací a svědomitostí hodnosti doktorky věd právních a státních. Srdečně gratulujeme.

Noví členové.

834. **Karel Glückselig**, pošt. úředník, Praha XIX., Kladenská 137.

835. **Ing. Jiří Skoda**, techn. úředník spol. Praga, Praha XIX., Studentská 5.

836. **JUDr. Karel Šlechta**, kom. pol. správy, Praha XII., Dykova 13.

837. **Josef Pick**, nám. ředitele banky, Praha II., Hybernská 5.

838. **Frant. Lišková**, úřednice, Plzeň, Borská 719.

839. **Marie Kaboňová**, úřednice, Plzeň V., Zahradní 52.

840. **Frant. Chudáček**, stav. asistent, Plzeň, Svarcova 52.

841. **Viktor Novák**, studující, Plzeň, Plzeňská 58.

842. **Jaroslav Vadejcn**, stroj. zám., Plzeň, Plzeňská 63.

843. **MUDr. Karel Polesný**, klin. lékař, Praha II. č. 499, V. V. Nemocnice. Oční klinika.

844. **Miroslav Choděra**, mag. ofic., Praha VI., Neklanova 14.

845. **Zdeněk Vlk**, učitel, Vranov n. Teplou.

846. **Ing. C. Mirosl. Šalamoun**, Praha II., Karlovo nám. 11.

UŽIJETE DALEKO VÍCE, BUDETE-LI DO HOR JEZDITI VLASTNÍM
AUTEM NEBO MOTOCYKLEM!

Pište si ještě dnes o prospekt:

ZBROJOVKA ING. F. JANEČEK,
PRAHA - NUSLE II.

JAWA pro radost
a
pro užitek

847. paní **Anna Horníčková**, Brno, Kotlářská 24.

848. **Ing. Karel Pětkík**, Brno, Biskupská 8.

849. **Karel Florián**, Slavkov č. 128, u Brna.

850. **Richard Heřmanský**, Brno, Kotlářská 23.

851. **Přemysl Sudák**, Brno, Na vyhlídce 2.

852. **Oskar Hubrich**, Brno, Kotlářská 9.

853. **Pierre Charles Lory**, Président de la
Section d'Isère du C. A. F., 4. Place de

Verdun, Grenoble (čestný člen).

854. **Albert Blanc**, avocat, anc. Viceprésident de la Section Lyonnaise du C. A. F., 8. Place Ampère, Lyon (dopisující člen).

855. **JUDr. Jan Červený**, konc. pol. správy, Praha II., Podskalská 52.

856. **Frant. Topolčanková**, malířka porc., Plzeň, Pražská 21.

Naši lyžaři se činili i v březnu a dubnu. Po vítězství ve Velké sjezdové ceně pražské župy potvrdil náš nejlepší sjezdař **Ed. Hromádka** své prvenství i dobytím Velké sjezdové ceny Československa, prvního místa v Memorialu Ludi Poláčka a získáním poháru a čestné ceny Enovosků.

Kamarád **R. O. Bauše** vyhrál třídu starších ve Velké sjezdové ceně a získal plaketu za umístění v Poláčkově Memorialu.

Také náš kamarád **Václav Kern** přistartoval dne 8. března na krkonošskou chatu Dr. Sýkory s pohárkem pod paži, který dobyl v Memorialu L. Poláčka ve třídě starších a byl svými přáteli hlučně oslavován.

Týž den vyhrál **Václav Horčíčka** sjezdový závod s Vysokého Kola a tím i Kopřivův pohár.

Úspěchy našich milých kamarádů dovršil o Velikonocích **Zikmund Ascher** ve Vysokých Tatrách tím, že získal pohár Štbrského Plesa vítězstvím jak ve sjezdu, tak i ve slalomu.

Těšíme se upřímně z úspěchů svých členů a srdečně jim blahopřejeme.

Zel, že padá do naší radosti i stín. Náš milý kamarád **Kern** utrpěl při slalomu ve Velké sjezdové ceně vykloubení ramene, jež ho ze závodu vyřadilo, třebaže se ve sjezdu umístil tak dobře. Úrazu želíme tím více, že hájil Kern v závodě štít našeho Klubu. Přejeme mu brzké uzdravení a těšíme se na shledanou v Prachovských skalách.

O dva týdny později utrpěl na německém mezinár. sjezdovém závodě ve Schreiberhau zranění také **Ed. Hromádka**. Jsme plni dobré naděje, že i tohoto znamenitého závodníka uvítáme ve svém středu a při cvičení ve skalách.

L. Š.

Dary.

Paní Jarmila Slechtová věnovala Klubu v přeplatku Kč 19.— na hotovosti. Srdečně děkujeme.

KLUBOVÉ KNIHOVNĚ VĚNOVALI:

Knihovna univ. prof. MUDr. Vlad. Růžičky. Paní Hermína Růžičkova, vdova po univ. prof., věnovala naší knihovně vázaných 24 roč. odborných časopisů, 14 odborných knih, 64 průvodců a map a 150 diapositivů. Mezi odb. časopisy je Zeitschr. d. d. A. V. z r. 1869—71, Jahrbuch d. Oe. A. V. z r. 1869—71, Wundtovy nádherné publikace Mutterhorn a Jungfrau a j.

Jsme upřímně vděční za tento dar. Knihy zařadíme zvlášť jako »Knihovnu univ. prof. MUDr. Vladislava Růžičky«.

Předseda Klubu řed. Rud. Pilát věnoval klubové knihovně 32 různých alpistických časopisů. Děkujeme upřímně.

ODBORNÁ LITERATURA DOMÁČÍ

Zimní Sport. Čís. 8: Kongres Fis a závody. Čís. 9: Správná metodika, Finové, Lyžařská mistrovství Čsl. Lyžařská bibliografie.

Die Karpathen. Čís. 2: V zimě na Široké, Sjezdy ve Vysokých Tatrách.

»Rok«, měsíčník vydávaný Městskou spojitelnou na Král. Vinohradech, uveřejňuje v únorovém čísle podrobný a velmi sympatický článek »Alpismus v Prachovských skalách«.

Časopis Turistů. Čís. 2: Lužnice, Kováčov n. Dunajem, V nové chatě KČST na Červenohorském sedle, Okolí Pavlovských vrchů, Radhošť, Javorina, Nízké Tatry. — Čís. 3: Blaník, L. Holuby, Museum Slo-

venského Krasu, Polonina Krásná, L. Škvor: Vysoké Tatry v březnu.

Krásy Slovenska. Čís. 1: Fatranské Medziholie, V javorinskom kraji. Čís. 2: Domic, Nové výstupy v Tatrách, V javorinskom kraji.

»Bezkydy Jeseníky«. Čís. 2: Těšínské Bezkydy, Jeseníky.

Studentská Turistika, AOKČST. Čís. 2: Velikonoce na Polonině Boržavě.

Kdy a Kam? Revue OKČST Praha. Čís. 2: výroční zpráva, různé.

Turista na č. západě. Čís. 2.

»Do Přírody«. Čís. 2: Velká Fatra, Tatranská Kotlina.

Sokolský Věstník. Čís 9 až 17.

Nové publikace.

F. R. V. Dražan Borotínský: Borotín, kraj zašlé slávy (Krajem »Pramáti«). S autorovými obrázky a básní. Nákladem vlastním v Praze 1935. Stran 31. Cena Kč 3.50.

Ušlechtilý místní patriot líčí dějiny, krásy a půvab svého rodiště Borotína v kraji tábořském. Borotín je dějištěm Grillparzerovy divadelní hry »Die Ahnfrau« a v jeho blízkosti jsou Luděřovice, rodná tvrz hejtmána Aksamita z Jiráskova »Bratrstva«. Borotín, ležící v »Ceské Sibiři« (žel. stanice Sodoměřice-Nemyšl a Stupčice na trati Praha—Tábor), je vhodné letoviště a má i pěkný lyžařský terén. A. F.

Liptovský Hrádok a jeho tatranské okolie. Vydal Spolok pre záchranu hradu v L. Hrádku, cena Kč 7.—

Terén ve vojenské mapě. Vojenský Ze-

měpis. ústav. Cena 9 Kč.

Plk. A. Hlídka: Sběrka praktických úkolů v topografických mapách. Knihkupectví KČST, cena Kč 15.— (pro členy Kč 13.50).

ODBORNÁ LITERATURA ZAHRANIČNÍ

Planinski Vestnik. Čís 3: Zima v horách Martuljka, Skuta. Čís. 4: Vrata v zimě, V Rílském pohoří.

Hrvatski Planinar. Čís. 2: na Kleku, Středním Velebitem, Vánoce na Vlašič Planine v Bosně, Ravna Gora. Čís. 3: Po Biokovu, Z Banjaluky do Jajce, Prokletije.

La Montagne. Únor: Francouzská výprava do skupiny Karakorum. Slečna Yvona Lacroix: Lyžařská výprava na Dôme de Polset.

Bulletin Mensuel de la Section Lyonnaise du C. A. F. Březen a duben.

Alpinisme (Paříž). Březen: Francouzská výprava do Himalají, Roche Méane.

Revue Alpine (Lyon). Čís. 305: G. Bobba: V Savojských Alpách, Grand Pic de la Meije.

Taternik: Čís. 3. jest věnováno popisu polské výpravy do Kavkazu. Seznam těžších výstupů v Tatrách v roce 1935.

Bulletin de la Section du Sud-Ouest du C. A. F. (Bordeaux). Čís. 15: Le Ramougn' Na lyžích v Andoře, různé.

Nos Montagnes. Březen: V japonských Alpách, Guido Rey. Duben: U pramenů Rýna, V japonských Alpách.

La Revue du Ski. Březenové číslo jest věnováno šesté zimní Olympiádě. Duben: Championat de France.

Bulletin de la Section Genevoise du C. A. S. Čís. 3. a 4. obsahuje výroční zprávu za r. 1935.

Ročenka sedmihradského Karpathenvereinu za rok 1935 přináší vedle spolkových zpráv delší pojednání o fogařešském pohoří transylvánských Alp.

C. E. Áliga (Barcelona). Čís. 42: Okolí Potarró d'Espost. Čís. 43: R. Pilát: Vysoké Tatry.

Der Bergsteiger (Vídeň). Březen: Na lyžích v Dolomitech, Skuta a Rinka. Duben: Samnaun, Skály v Ampmoosboden, Hochplattig.

Allgem. Bergsteiger-Zeitung. Čís 668 až 674: Nanga Parbat, Trenkwisenschlucht, Hochebenkofel, Východní stěna Furcia Rossa, Kaiserkogel, Hintertux.

Die Alpen. Březen: Pamírská expedice 1935, Hory na Korsice. Duben: Horiská zvířena, Klein-Schreckhorn, V Albanii.

Výroční zpráva berlínské odbočky D. u. Oe. Alpenvereinu. Deutsche Alpenzeitung. Březen: Žena-horolezec. Duben: Zugspitze, Kampenwand, Vignemale, Korea.

Mitteilungen der Sektion Berlin des D. u. Oe. A. V. Leden až duben.

Berg und Ski. Březen a duben.

To Vouno. Březen a duben.

Club Andino (Bariloche), Argentina. Výroční zpráva za r. 1936.

Sierra Bulletin (San Francisco), obsah ročníků 1932—1935.

Cumbre (Mexico). Čís. 9: Popis mexických vulkánů a menší odborné články.

The Journal of the Japanese Alpine Club »Sangaku«. Ročenka za r. 1935 je obsáhlá kniha s japonským textem a s četnými fotografiemi japonských hor

The Journal of the Mountain Club of South Africa. Ročenka č. 38 na rok 1935. Z bohatého obsahu vyjímáme: Wemmershoek, Wittenberg, Cedarbergen, Hory v Natalu, Nyamulagira v Belg. Kongu.

Portanveu de l'Agr. E. Fontalba.

Butletí de l'Agr. E. de Granollers.

Butletí del C. E. Comarca de Bages (Manresa). Čís. 185.

Peñalara, Madrid. Leden: Jeskyně Devaux. Únor: Cantabria. Březen: Basické hory.

Poble Andorra. Čís. 22—25.

Unió Excursionista de Catalunya.

Mai Enrera (Barcelona).

Rivista Mensile - Club Alpino Italiano. Únor: Hory v Haběši. L. Kheková-Nordio: Mina a Gongkar. Březen: Skupina Adamello ve válce, Atlas, Boliviánské Korillery.

Nové publikace.

Nová mapa Tater vyšla ve Lvově nákladem spol. »Książnice - Atlas« v měřítku 1 : 50.000. Na mapě pracoval kartograf Tad. Zwoliński.

Manualetto d'Instruzioni Scientifiche

Spolehlivým průvodcem

jest Vám vždy všestranné pojištění úrazové, odpovědnostní a životní u

SLAVIE,

vzájemně pojišťovací banky.

Praha - Brno - Bratislava.

Zástupci ve všech místech RČS.

Doporučujeme k uzavěru všech druhů pojištění.

per Alpinisti. (Comitato Scientifico, Milano, Via Silvio Pellico 6.) Výborná příručka s vědeckým obsahem pro alpisty. 308 stran.

Where the Clouds can go, Conrad Kain-Dr. Monroe Thorington (The American Alpine Club, New-York City). Kniha líčí výstupy německoamerického vůdce Kaina ve valliských Alpách, Oisans, skupině Montblanku, v Kanadě, Novém Zélandě a v Sibíři.

The Romance of Mountaineering, R. L. G. Irving popisuje výstupy v Alpách, na Kavkaze, v Himalajích a v Kanadě.

The Spirit of the Hills, Frank S. Smythe (Hodder - Staughton, London).

50 Jahre Bergsteiger, Fritz Riegele (Verlag Sport und Spiel, Berlin-Wilmersdorf). Cena RM 6.80.

Junger Mensch im Gebirg. Život a spisy Dr. Leo Maduschky, zpracoval Walter Schmidkuz 206 stran a 48 vyobr. Cena RM 4.80.

Vodač na turista, vydal bulharský turistický svaz. Praktická příručka pro turistiku v Bulharsku. 230 stran, cena 20 lvů.

R Ů Z N Ě Z P R Á V Y

Propagace Tater v cizině. V dubnovém čísle časopisu »Aliga«, orgánu horolezcké korporace stejného jména v Barceloně, jest článek našeho předsedy R. Piláta o Vysokých Tatrách. Překlad pořídil náš dopis. člen p. V. Cusó Casals.

Slevy jízdného pro zahraniční návštěvníky Československa poskytuje ministerstvo železnic 50 proc. pro zpáteční cestu

při pobytu nejméně šestidenním. Příslušný kontrolní lístek vydávají zahraniční cestovní kanceláře nebo pohraniční želez. stanice. Návštěvníkům lázní poskytuje se od 1. V. do 31. X. při 10denním pobytu 60%ní sleva při zpáteční jízdě do ciziny. Poukázku na zlevněnou jízdu vydávají zahraniční cestovní kanceláře a pohraniční železn. stanice.

Nové chaty v Podkarpatské Rusi projektuje odbor KČST v Užhorodě na Polonině Rovné, odbor ve Velké Berezné na Javorníku, odbor v Tačově na Polonině Krásné a odbor v Rachově chatu pod Horlou.

Novou chatu v Tatrách u Jamského plesa vybudoval p. Nedobří, nájemce KČST na Štrbském plese. Chata je vzdálena jednu hodinu od Štrbského plesa směrem ke Kriváni a vede k ní vozová cesta.

Nové spojení v Podkarpatské Rusi. Úzkokolejná dráha z Terešvy do Neres-

nice byla převzata ministerstvem zemědělství a bude otevřena pro osobní dopravu.

Zahajovací jízda na autostradě v Prachovských skalách bude v neděli dne 14. června. KSST vypraví k zahájení z Prahy do Jičina zvláštní rychlovlak.

Letní horolezecký týden v Tatrách uspořádá Spolek Tatranských Horolezců »James« v době od 9. do 16. srpna t. r.

Sjezd horolezců v Tatrách uspořádá KČST v době od 9. do 15. srpna t. r.

Pražský odbor KČST konal valnou hromadu dne 30. března t. r.

Casopis »Mitteilungen des Deutschen und Oesterreichischen Alpenvereins« uveřejňuje v květnovém čísle kritiku Janebovy knihy »Horolezecká cvičení v Prachovských skalách«. Zdůrazňuje její přehledný a výstižný text doprovázený četnými ilustracemi, který dobře poslouží jako vůdce pro oblíbenou »Klettergarten« Pražanů.

V tomtéž čísle je kritika průvodce F. Kroutil a J. Gellner: Vysoké Tatry I. Naznačuje, že vydaný díl je součástí pětidílného horolezeckého průvodce a stručný jeho obsah.

U obou těchto kritik je zmínka o tom, že knihy byly vydány k desetiletému jubileu Klubu alpistů československých. K. K.

Z P R Á V Y Z C I Z I N Y

Francouzská výprava do Himalají. Výpravu vede náš čestný člen Henry de Ségogne, předseda pařížské odbočky C. A. F. a předseda Groupe Haute Montagne. Jako lékař doprovází výpravu náš dopisující člen Dr. Jean Arlaud, další účastníci jsou: Pierre Allain, Jean Deudon, Louis Neltner, a známý filmový alpský operátor Marcel Ichac. Od účastníků výpravy obdrželi jsme z Rudého moře pohlednici se srdečnými pozdravy.

Turistické výpravy na dalmatské pobřeží pořádá na podnět »Svazu horských spolků Jugoslaviie« Dubrovačka parobrodská Plovídba. Bude k tomu použit parník Pelješac. V době od 31. května do 13. září bude podniknuto 10 jízd ze Sušaku do Kotoru (a Ulcinju) a nazpět. Během cesty, jež trvá 10 dní, budou podniknuty výpravy do hor: ze Starigradu na Velebit, ze Splitu na Dinarské pohoří, z Makarské do turistické chaty na Biakovu, z Orebiče do Sv. Ilje, z Risna na Orjen a z Baru do Rumije. Parník jede většinou mimo pravidelnou dopravní linku. Lůžka na lodi jsou v oddělených společných noclehárnách. Cena za jízdu se stravou Din. 1200.— mimo cenu za autobusy při výpravách. Účastníci mohou pobyt v Dubrovniku prodloužit o 14 dní a mohou se vrátit parníkem při následující jeho cestě. Prospekt zašle jednatel A. Fleischer, Praha IV., Na valech 278.

Dovolenu ztrávíte ideálně v městečku Neukirchen am Grossvenediger v Solnhradech v hotelu a dependanci Neuhof za denní pensi od 6—7 sh. Vzorná strava, ubytování, koupaliště, lesy, rybolov, výlety do Krimmlu, na Kürsingerhütte (Veliký Venediger), Rudolfshütte, Glocknerstrasse a pod. Prospekty zašle jednatel, Praha IV., Na valech 278.

Věstník Klubu Alpistů československých vychází šestkrát do roka. — Vydává Klub Alpistů československých. — Řídí Alex. Fleischer s redakčním kruhem. — Graficky upravuje Ing. arch. J. Šanda. — Odpovědný redaktor Alex. Fleischer, Praha IV., Na valech 278. — Redakce a administrace: Praha IV., Na valech 278 (tel. 72741). — **Věstník zasilá se členům Klubu zdarma.** — Pro nečleny předplatné Kč 15.— ročně. Do ciziny Kč 20.— ročně.

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque, paraissant six fois par an. — Éditeur Club Alpin Tchécoslovaque. — Rédaction et Administration: Alexander Fleischer, Prague IV., Na valech 278 (tel. 72741). — Pour les membres du Club gratis. Abonnement Kč 15.— par an. A l'étranger Kč 20.—.

SPORTOVCI!

Veškeré sportovní potřeby
pro hokej — lyžařství
bruslení a jiné sporty
nejlépe nakoupíte u firmy

SPORT DVOŘÁČEK

speciální výroba sport. potřeb, sklad tu- i cizo-
zemských výrobků.

Obchod: **PRAHA II, JEČNÁ 20**
u Masarykovy reálky

Popradské Pleso 1513 m Tatry

Turistika. Zimní sporty. Restau ace, po-
koje, společné noclehárny.
Provoz celoroční.

Stavte z oceli

rychle, bezpečně, získáte na místě, uspoříte na
čase a na stavební výšce.

Veškeré informace podá a dotazy zodpoví
Báňská a hutní společnost
Praha II., Lazarská 7.

Odbor. závod pro komfort v domácnosti
i kuchyni

J. NEFF, PRAHA,

Příkopy 24

Úplné kuchyňské vybavy pro nevěsty. Nádobi -
Strojky - Porcelán - Přibory.

Splendid jest hotel,
kde se dá dobře spát.

Praha-Letná, nad Oborou.

VÝZBROJ

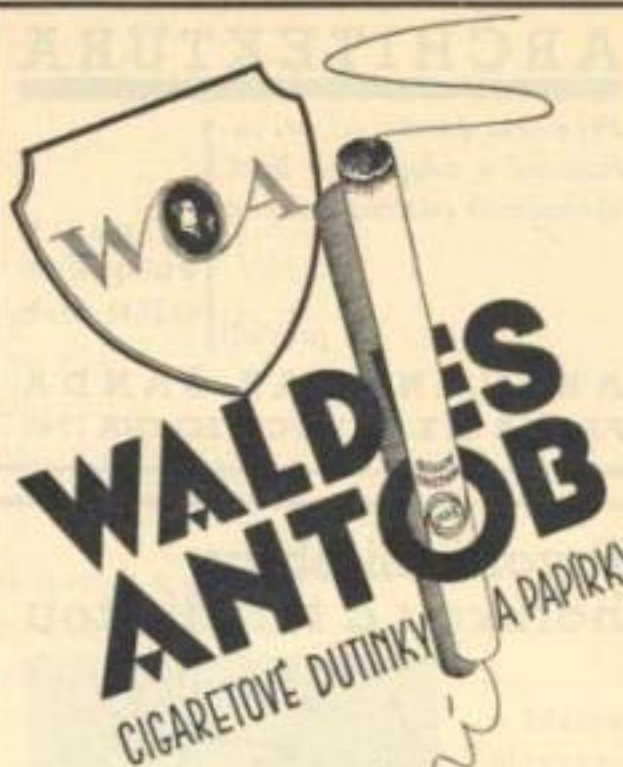
pro horolezce

odá

SPORTOVNÍ DŮM

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 6

Shítejte cenné kupony přiložené ke každé krabici dutinek
a knižce papírků. Obrázkový seznam na poštědání zdarma.
TOVARNY WALDES A SPOL., PRAHA XIII.

Provazy horolezecké ve velkém
dodává **Antonína Fleissiga** nástup-
ce **F.E. Pěta**, Praha, Národní tř. 20.
Založeno 1884. Výhradní prodej
světové značky S. F. Füssen.

Svou láci známý

A. NIKODÉM,

Brilanty

Praha I, Celetná

šperky, hodinky

v průchodě proti Bafovi

FOTO »ARGO«

PRAHA I, KAPROVA 9

má
největší
výběr

použitých aparátů.

SOLIDNÍ VÝMĚNY

ARCHITEKTURA

Při stavbě domů a vil, při za-
řizování a adaptacích bytů,
obchodních místností a pod.

PORADY
PROJEKTY
ODHADY

provádí

ARCH. ING. JAR. ŠANDA
PRAHA XIX. DEJVICE, ZELENÁ 1749

Lepidla **NÁRODNÍHO PODNIKU**
Lotos — bílá pasta.
Syndetikon — lepi vše.
Arabikol — pro kancelář i školu.

Prvotřídní obuv horskou a turistickou

vyrábí a
opravuje

JOSEF BARTÁČEK, obuvník
Nusle-Údolí, Oldřichova 35.

(Dlouholetý ved. ty F. Müller, Praha XII, Italská 15)

Kdekoliv a kdykoliv
můžete utrpěti úraz. Odškodné
zajistí Vám za výhodných podmí-
nek úrazové pojištění.

SEKURITAS

akciová pojišťovna v Praze
II., Vodičkova 20, telefon 28.641.
Informace bezplatně.

3 produkty pro hospodár-
nost motorového vozidla.

VACUUM OIL COMPANY A. S.

Mezinárodní zasilatelství

ERBEN a GERSTENBERGER,
Praha II, Petrákové nám. 7.

Odbočka: Bratislava Uhorská 22.
Telef. 61257/8, 60034. Telegr. Erbenberger, Praha.
Tuzemské, mezinárodní a zámořské dopravy, doprava zavazadel,
stěhování, dorozvy, proclívání, uskladňování, reexpedice, atd.

Pro každý sport v zimě i v létě vybaví
Vás odborně a levně

SOKOLSKÁ PRODEJNA ČOS.

Praha III. Tyršův dům

Dokonalé suché palivo a vařiče
META

a vše pro turistiku a sport.

V. J. ROTT a. s. v Praze,
Malé náměstí číslo 142.

Na horské tury vždy jen ODKOLKOVY výtečné

OPLATKY

SUSENKY

PERNÍČKY

MARCIPÁNY

Výborný ODKOLKŮV chléb „SELSKÝ“ nebo „VITA“
(zůstává dlouho vláčný)

Dobrou náladu na horách

podmiňují

dobré konzervy od Hulatů!

Nezapomeňte!

RICHARD HULATA,

továrna na uzenářské zboží. **Praha-Vinohrady.**

Pilnáčkovo mýdlo Lanol

udržuje krásnou a svěží pleť

Pilnáčkůvohol

ideální oholení.

Doporučuje:

JOSEF PILNÁČEK,

továrna na mýdla a svíčky, Hradec Králové.

HORTUS

ZAHRADNÍ PLNÉ HNOJIVO PRO
VŠECHNY KULTURY

SDRUŽENÍ PRO PRODEJ DUSÍKATÝCH LÁTEK V PRAZE II, NA FLORENCI 3.

VŠE PRO FOTO

S důvěrou se obraťte se svými snímky, zvětšeninami a fotogr. potřebami na firmu:

STAN. ZEMAN DROGERIE, PRAHA IV. Hennerova 281. T. 705 69.

Umělecký fotoatelier A. WILDT, Praha I., na Příkopě 33,

poskytuje našim pánům členům 10% ní slevu u větších formátů z plných cen,
při zaručeně prvotřídním provedení. 6 pohledaic Kč 40.—. — Telefon 216-12.

MOLDAVIA - GENERALI

AKCIOVÁ POJIŠŤOVNA V PRAZE

Pojišťuje: proti škodám požárním, proti škodám ze zastavení provozování následkem požáru (chomage), proti poruchám strojů a strojního zařízení, proti škodám z transportu po souši i po moři, proti krádeži vloupáním, proti škodám krupobitím a rozbití skla.

Akciový kapitál Kč 25.000.000.- plně splacen. Záruční fondy po dotacích z r. 1934 obnáší Kč 92.345.236.28 (Určeny výhradně pro živelní pohromy.)

Centrála: PRAHA II, Václavské nám. palác Generali

Filiálky: BRNO, ulice Antonína Dvořáka 11a

BRATISLAVA, Ondrejská č. 11, palác Zemské banky

DÍLO, které dosud chybělo naší turistické literatuře

HOROLEZECKÝ PRŮVODCE PO VYSOKÝCH TATRÁCH

Již vydaný I. díl: Kriváň-Sedlo pod Čubrinou jest brož. za Kč 30.—, váz. Kč 40.—.

Přihlašte se i k odběru dílů dalších: II. Liliové Sedlo-Váha, III. Český štít-Polský hřebec, IV. Vých. Vysoká-Sedielko, V. Ladová kopa-Kopské sedlo.

Důvěry hodným na splátky.

U knihkupců.

Nakladatelství „ORBIS“, Praha